

Messze van már a születésnapom
Az Újjászületésre várok
Mindig csak maró sebeket kapom
Mindig jönnek az akadályok

Tán Öröme születtem
Mosolyra, Boldogságra-
Valahol, valamit elvitettem ;
Fájdalomra szültek e világra

Csak álmomban szárnyalok
Kötelektől menten
De lehúznak gyorsan:s lent vagyok
Ahogy megébredtem...

Egy pillanatig, ha már jól érzem magam
Gondok hada jön, mindjárt, minduntalan ;
S – ha túl vagyok egyen;- kettő jön helyébe
Óh Anyám,! Miért szültél engem
E fájdalmak kertjébe ?!

Gy. táncol..... 2007. 05.27

Táncolj bohóc !
Rossz lesz a véged
Hisz farkasokká teszed
A nyáját, mely most béget

Elvadítod az üszőt
Még anyja méhében-
Vérszomjas apja les rá
Ahogy születik ;-éppen

Gyermekgyilkos nemzedéket
Nevelsz az Országnak
Széttépett családok szemeiből
Folyik a könny, a bánat

S TE – boldogan táncolva
Örölsz ennek ?
Gyalázatba döntötted azokat is
Kik tán szerettek...

Elégedett lehetsz
Megbontott, megromlott országod felett
De kérdéseidre, kéréseidre
Az IGAZAKBAN : NEM ! – a felelet...

A mólón 2007 05.25

Szeretnélek szeretni Téged
Hosszú móló végén, a Balaton parton
Forró nyári éjszakán messzeséged
Fáj, éget, s nyugtalanít nagyon...

A csábos holdvilág
Nem nekem süti a partot
Csukott pilláimon át látom
A messzeségben kedves arcod :
Fitos orrocskád, lányos-bájos alakod
Tudom, hogy Te is szeretsz, hogy Te is akarod
S így, 20 év után is mai a szerelmünk
Noha elszaladt az Idő felettünk ;
Vágyom arcod puha selymét
Tegnap, ma ,és holnap is még...

Már nem vagyok egyedül- Gondolatban Veled
S a percek így gyorsan peregnek, szeretlek
Így magam mellé képzellek
Lehet
S várom az első csókos perceket
Melletted
Lassan hullámozó zene
Ütemére mozdul lelkem
S szívem közepe
Nincsen, nincsen velem
Otthon, messze gyermekünkkel
Jó anyaként egyedül kell
Küzdened ;- hármunkért
S az ajándékunk vágyunkért
Nemsokára érett lesz...
Bár még most született....-ez
Szinte fel sem fogható nekem
Már tizennyolc éves a gyermekem...

S én itt ülök a Balaton partján
A holdvilág leragyog rám
Szívem messze- messze röpül
Vágyaim családom ölelik körül

Az évfordulónk 2007 06.04.

Huszonkét éve
A szívemet elkérte
Egy kicsi lány...

Asszony lett a lányból
S most—boldogan viháncol

Édes gyermekünkkel

Hosszú, boldog évek
Öröm, nehézségek
De együtt, a szeretetben...

Lassan gyűlnek az ősz hajszálok
A sok közös öröm, s a bánat
Összekovácsolt végképp minket

Most ünneplem, hogy Rád találtam
Évfordulónk, e házasságban
Megújítjuk Újra csak

Újra, megint Rád találok
Csak otthon kereslek, mint: a párod
Nincsen utam más felé...

Könnyű nekem:
Itt vagy velem
Megújul a nagy szerelem
Gondjaimat Neked adom ;
Boldogságom Tőled kapom
S nevet rajtunk gyermekünk;
Hármasban mily jó nekünk !

Levél Semmelweis Ignácnak 2007. 06 .06.

Te beleőrültél abba,
Hogy nem tehetsz a betegekért többet ;
Vajon hogyan tiltakoznál ma
Mikor a legújabb reformok jönnek ?!

Ki egy elvesztett beteget is
A lelkedre vettél ;
Látva, hogy a Magyaránál
Minden nemzet tovább él ?!

Mikor egészséges ember
Szinte nincsen
Elherdált egészségünk
Vásároljuk meg
Drága kincsen
Mennyi káros anyaggal
Mérgeznek Minket
Táplálékainkat
És a vizeinket
Fertőzött a levegő
Melyet beveszünk
„E-„ betűs tán a tyúk is
Melyet megeszünk

Ózon lyukon süt le ránk
Az áldott nap fénye-
S ha eszünkbe jut a miatyánk ;
Könnyen nézünk félre--!

Védeni szeretnénk magunkat
S gyógyítani sok-sok bajunkat
Feltéve- ha a gyógyszereket
Meg tudjuk venni
S el tudunk még talán
A kórházakba menni ;
De a gyógyszerárakat
Folyton emelik
Köszönnek is nagyot-
A Multik—Nekik
A kórházakat bezárják-;
Orvost kergetve
Talmi sikeres
Reformot emlegetve
A betegek lassan
Kidőlnek a sorból
Vagy elköltöznek...
A nem kezelt, vagy ismeretlen kórtól...

De elégedettek a vezetők
Az egészségügy siker- sztori
Hullik a Nép, s nő a Baja
Meggyógyulni –Neki : coki

Így fogy lassan nemzetünk
Tervezetten, ütemesen
EZ, hát EZ kellett nekünk :
Lelkünk vidám, s üde legyen :

Mint Neked .Ignác , az elmebajban...
Most az vezet, kinek fején vaj van,
Az értelem hiányát – sikeres taps fogadja
Mint akkor: ki klóros vizet használ : Balga!
Közben nők százai haltak
Most ezrek, kik e reformra fogadtak...

Belehaltál...- nem fájt már a kudarc
Nekünk nem maradt más...:
Csak a betegekért
További harc és harc....!

Házastársvágy 2007.06. 09.

Ellop a Munka- TŐLED
Nem Veled töltöm az időmet...
Napok telnek el Nélküled
Életemben hűlt helyed
Szívem forrósága nem pótolja...!
Bús fejem öledbe hajtánám
Szépségednek vágyam hódolna,
Érezném : Tied vagyok, mint hajdanán
S nem keseregnék egyedül
Mert most a bú sötét szárnyai alá húzott
Szemem elfödte, s testemet nyúzott
Csontvázzá rágja
Hitvesem kínzó vágya !

Locsolóvers 2007.-ben

Én vagyok a TE férjed
A locsolást Tőlem kérjed
El nem hervadsz :
 Szíven szeret !
Művelgetem
 Kiskertedet
Meglocsolak minél többször
Naponta is—egyszer..-ötször
Kíván szemem, kíván a szám
S a szívem Boldog Húsvétot kíván !

Sáriné búcsúztatója 2007 06.03.

Bizony, nem órás az ,
Ki legjobban a ketyegésre figyel
S elhalmozza a kismamákat a kedvességeivel
S eldönti sokszor :-hogyan ível
A hosszú, vagy rövid szakasz
Mily nagy jelentőséggel bír....
S ha veszélyes a hír
Ő maga ad tudomást róla :
Percet sem késve, bármely is az óra

Elmegy Marika
Kíról mindenki jót gondolt
Rövid volt az Idő
Míg Neki dorombolt
A lepusztult gépünk...
De Ó Magával kiegészítette
S—Így elég jól éltünk
Mert ITT VOLT ;- s tehette
Nekünk meg nem kellett félnünk

Eztán árván kótog a masina
Nem, nem lesz vele párja: Marika
Mire felnézünk ;-: Uram Fia!!
Már megint egy dolgozónk
Vonul nyugdíjba
Már megint eggyel
Kevesebben lettünk
Már megint egy
Akit szerettünk
Mégkurtított testtel
Fájó sebekkel
Tovább húzzuk az igát
Mert mostanság ez kell...
S akik elmennek, itthagynak:
Hányan, s hányan vannak
Nehéz,-- vagy könnyű szívvel
Sírva , vagy nevetve
Mégcsonkul az ellátás
Véres- gyötört teste...

S mi , ahogy átéljük
Majdani reményeket vesztve
Fájlaljuk, hogy elmegy
Kénytelen eleresztve

De inkább vidáman!
Hív a nyugdíj ; Pihenésre!
Mire idő eddig nem volt
Lesz ezután !- vagy mégse...

S az Élet szépségeit,
Mit föl nem fedezhettünk
A rohanás miatt
Mert a Munka ette minden tettünk
S az Idő vasvesszeje vert
Végig utunkon
Erőt, észet emészte;
Hogy a forint guruljon...

De most lassíthat
Ki révbe ért
Megnyugodva szeretgethet ;-
Mindenkit megért
S jóságával támogatja
A Jövő Nemzedékeket....
Légy Boldog MARIKA
Ezt kívánom NEKED!

Semmelweis napon

2007 06 13.

Semmelweis emléke
Intsen Minket,
Hogy habár kezeinket
Lefogják is-
Mégis
Tegyük a Jót ; a helyeset
A betegekért ; -nem is csak keveset:
Mindent, ami tőlünk telik
Még ha FENT nem is helyeselik ;
Mint az irgalmas szamaritárius ;
Ha kevés a fizetés, avagy a juss
Ma mégis Nekik, Mint ma jó- nekünk
Hittel, Daccal, még ha fél kenyérünk
Alig-alig elég :- akkor is
Még ha nem tud elérni az agg-kor is
Ne hagyjuk el hitünket
A gyógyításra áldozott szívünket
Ne hagyjuk, hogy kitépjék
A pribékek!
Ne hagyjuk el a betegeket
És a vidéket !

Álljunk helyt, mint Ő
-Ha bolondnak tartanak is-
Bizton tudván a Jót, noha a jövő
Nem tudni, milyen lesz
Betudhatjuk kalandnak is
Röpke életünk, --Maglehet : megvesz
A Kormányzat, a Politika, a Média
-Kilóra..., -s már obszcén e komédia:
Melyet velünk játszanak
Hisz hazugok már régen
A pártos jelszavak...:
Mellyel etetnek minket:
Próbálják megvásárolni hiteinket!
Próbálnak kijátszani egymás ellen
Oly gusztustalanul,
Hogy kiben volt jellem
Gyorsan vetéltetik ki belőle
Így karriert szerezhethet
S gyorsan jut előre
A mammon- bevilágította úton
Szenvedéseken, betegeken gázolva át
Feledve régen : esküje szavát .
Hogy sárból, és vérből magának kalácsot gyúrjon...

Semmelweis Ignác
Fájdalmas emléke
Nem int a példája ,
a hősiességre ?!
Megalkuvást fújó szelek
Söpörnek manapság
Mebúj, ki tud, fél.- aki tehet
Eltűnt a Szabadság!

Bozóki Valika búcsúztatója 2007 06 13.

Sirathatnám ;
Mint a legnagyobb férfi –ellenzékét
Kitől a nyugdíj, most fájlalom :
Eltéphet
De Vele, s Mellette nőttem fel
Gyakorlattá váltva az elméletet ;
Megindokolva, alaposan: érvekkel
De most nyugdíba menne?!- Nem lehet...
Vagy tán én is megöregedtem
-Hisz együtt húztuk az igát
Munka, munka,; sosem fölöslegesen
Percnyi szusszanásért imát
Rebegtünk az elmúlt húsz évben
Régen kezdtünk, igen Régen....

Szülőszoba, műtő, osztályos munka
Időnk alig volt, s az éjszakákat únva
És gyűlölve a másnapi álmos napot;
A kifáradással kezdett sokadik műszakot...

Elmegy Vali is—Nyugdíjba ; - Istenem!
Fáradtan, szomorúan nézem elárvult kezem:
Melyet nem irányít a kisasztal mögül
Pedig a fiatal operatőr örül
Ha a tapasztalt műtősnő segít...
Hol a Fiatalság, hol Vali, hol a Hit ?-
Hogy majd még sokat beszélgetünk...
Nagy lesz a távolság
De tán szeretetünk
Meg nem változik ; orvosság
A nyugdíj, mely tompítja a hiány-létet
A Jólsten tartson meg Téged!

Dr Turi Katalin búcsúztatója 2007 07 11.

Elmész hát Te is ; jól van....
Pedig Te voltál a NŐ közöttünk
Katalizáltál, ha zörögtünk

Együtt voltunk, jóban - rosszban
Lehet, hogy nem mondták
De jó volt, hogy itt voltál
Tudom, a Jövőt kérdőre vonták
Hogy túl sok a Múlt, ezért van, hogy fáj...

Mi lesz velünk Nélküled
S Te hogy élsz majd nélülünk ??
Nézzük egymást, néma révület
Vagy magunkba roskadva,
Ahogy majd ülünk...
Nem lesz, kinek
Szavára vágyva nézzünk
Anekdotázzunk, csemegézzünk....
Kinek pillantása minket felüdítene
Kinek lágy hangja
Fülünknek jó zene
Ki segítene, hogyha baj van
A szüléseknél, szakadatlan...?

Szívünkbe a Jövő jeges kezekkel markol
Hogy leszünk mi, s hol leszel TE akkor
Ha majd nagyon kellene tudásod
Éppen végzed zaláni futásod...

Egyedül leszünk Nélküled
Pedig egyedül nem megy...
S Neked milyen lesz az életed
Nélkülünk...? Völgy van hegy?!

Nem Te voltál a Szülészet
De Nélküled nem az lesz, mi volt
Megtudjuk, hogy mi az, hogy Szükséglet
Hogy milyen az alacsony Apgar pont...

Karjaid között nőttünk fel
Védteél, óvtál minket
Ne hidd, hogy senkit sem érdekel
Merre vetjük majd vágyó szemeinket

Boldogok nem leszünk Nélküled
De légy BOLDOG TE- legalább-
Túl fájók e sorok, vérünket

Ne csorgassuk már tovább !!

A SZABADSÁG NAPJÁN 2007.06.30.

Szabadság! :
Meggyalázzák e szót konok
Frázisokat pufogtató
Nagyhangú szónokok!

Hol van az érdekek nélküli élet?!
Hol van az érdek nélküli halál
A Szó szertefoszlik a légben
De a golyó megtalál...

Mocskos bérencé züllesztő Politika !
Mammonos rabszolgaként megélt hitek
Elkorcsosult lelkek panoptikuma :
-Amit látok, s TI észre sem veszitek ?!

E szót.- hogy: SZABADSÁG
Olyanok emlegetik
Kik a tartalmát
Üldözik..., megvetik....

Kik szavakkal kenyezernék
Le az ellenséget
Báránybőrbe bújt farkasok :
Kiknek üvöltése: Béget
S- bégetésük álszent , hazug nyelv :
Eladott, átkeresztelt zsebet tömő elv ;
Mely bármikor haszonnal forgatható
Mint a változó elvekhez tartozó hazug szó
A Szabadságról ;
Mellyel tömegeket lehet éltetni
Az üres szóval, s nem kenyérrel
Közben egyre csak vért venni
Hisz lassan magától vérzik el e nemzet ;
Vagy önnön mocskába fúl...
Nos: ez a mai helyzet
-Vagy legalábbis így alakul...
S közben: a Szabadságról—műsorral
Áltatják a Népet :
Tiszta forrásvízbe egyre
Csepegtetik a gyilkos mérget
Hogy majd generációkon át
Irthassák ki a szabadság írmagját
E kábult nép szívéből
Hogy elege legyen az imából, s az Igéből-:
Terelhető legyen- mint kolomppal a juhok-;
Szavuk bégetés legyen ;
Eszményük a tulok-;
Pásztornak bérencet válasszanak:
-Kik nem is értik,

Hogy mit jelentenek a szavak:
HAZA, SZABADSÁG, SZERETET-,
EMBEREK !Ébredjetek!

Mert

Szabadság!

Meggyalázzák e szót ma konok

Frázisokat pufogató

Nagyhangú szónokok !

B.Z. Búcsúztatója 2007 07 10.

Hosszú az út...
Mely idáig vezetett
Megpihenésre lenne szükséged ??
Lehet...
Nem tudom ..., nem úgy tűnsz
Mint aki megfáradt ;
Nem olyan katona vagy
Ki nem tudna bevenni
Még egy-két várat ,
Vagy legalábbis a győztes csapatban lenni...

Elveid miatt átadod a vezetést
A Jogart, Almát, Koronát-
A Kardot, a szikét, a kést
A segítő Jobbot
S áttérsz arra, hogy :
„Jaj AKKOR MÉG...: hogy volt „
Meg: „Mi még így-meg úgy csináltuk”
Mikor magunkat
Az Idő vasfogának kínáltuk
S Nevettünk Rajta
Ahogy rágott Rajtunk
Valaha erősek voltunk
Mert Akartunk
S most: a staféta botot
Ruganyosabb lábúak kapják
Ez a „békés” öregkor...
Ez a békés szabadság ?!...

Rossz talán, de irígylésre méltó
-Mint egy nyugodt tengerszem:
Egy kékvizű mély tó
Kinek hűl ugyan lassan vize
De nemes tisztaságával
Tömegeket vonz ide
Hogy megpihenjenek kies partjain
S mindenkinek virágozzon ottan
Egy-egy szál kankalin...

Eljött hát az idő
Mit TE szabtal meg
Hogy méltóságteljesen vonulj
Ha eresztenek
S a sok megbecsülést
Tarisznyádba gyűjtve
Pihenhess családi
Békébe merülve
Hol nem hajt már a Munka...: az Átok

S egész nap Veled lehessen
Szeretett családod

Jó Neked,--s rossz : nekünk
Most leshetjük :
Milyen lesz újdonsült Főnökünk...
Téged már : megszoktunk
S talán Te is- minket
Közös volt munkánk, odúnk
Együtt futottuk fáradt köreinket...

Te kiválsz...
Furcsa pályamódosítás
Te mondtad:
Így helyes, így jó, és nincs más...
Mi nemesebb lenne
Hisz nem látunk bele
A Jövő Végtelenbe
Te tudod....-
Mit helyesnek véltél ; követted
Most is így teszel:-
A Jót—amiért lövetnek
Vagy a rosszat,
Mi a mélybe húz ?!
Te is tudod:
Nincs fehér, vagy fekete-
Csak: tizenkilenc : mi egy híján húsz
S az Embert Emberré
A jól elvégzett munka feletti öröm teszi :
Visszagondolhatsz a munkádra, s nem mellé;
A szép koncert után a dirigens
A pálcát boldogan leteszi
Ha vastaps a vége
Könnyű Neki :
Ott a közönsége....

Téged városok szerte
Kedvelnek a nők, s a gyerekek
Egy Szülészéletet
Lemérni irigyelve
Csak így lehet
S az áldozatra
Megfelelő ár : a Szeretet
Nosztalgikus öröm
S könny borítja majd a szemeket
Ha megtudják, hogy megpihensz
Nosza..: Nekik mit üzensz?!?
Vagy majd mondd el
Ha találkozol Velük
Apró csemetéik

Ha rángatják kezük...
Tán szabadkozol
Tán boldog képet festesz
Talán keveset...
Talán minden kezet eleresztessz...

Nem baj, ha üres a kéz
De csordultig telt : a Szív
Csak a kezdet nehéz
De A Jó Út nem küld, hanem: Hív
Hogy rajta a Révbe érj
Mint a hajód, s megbékélj
A Múlttal, jelennel, jövővel
Kedves Főnököm !
Ne gondolj az Idővel
Begyógyulnak a sebek,
Melyek fájnak ;
Mit Te kibírtál,
S melyeket Te okoztál másnak...
Igazán bölcsé tesz az élettapasztalat:
Hogy mikor kell kivárni...
S: mikor Mit szabad ...

S TE most hogyan nézel ránk ?
Mint fiaira a nagyapánk
Vagy mint vazallusaira a Vezér
Mégmérve mindet :
Ez- s Az- vajh mennyit ér ?!
S:- Mennyit vesztek
Ha már nem enyémekek lesztek!?
Ki egy tálentumot kapott
Csak az maradott veszteg
Ki többet; az kamatoztatta
Ennyi volt az Élet
S Mennyi volt a haszna ?
A mérleget talán
Most is megnézed
A befektetett talentum
Mit hozott, mit végzett
S az Öröm derűje arcodon
Megmarad
Érezd jól
Nyugdíjasan magad !

A nagynéném ... 2007 07 13.

Örök bohém...
Vidítsd fel az Égi családot
Majd visznek a sírodra virágot !

Te úgysem vagy itt...
Fenn, az Égi karral:
Dalolsz nagy-nagy akarattal
Mint itt- legott

Nem hiszem, hogy rossz Neked odaát
Hisz itt is mindig víg volt a szíved
Életedben ahogy keveregtek a színek
Megalégelted...-lgazad van: Nahát-
Az örök bohémnek is jár a pihenés
A sok-sok szerető szív már kevés:
Érdemes megtérni az Égi honba
Boldogságban elhantolva
S tán mosolyok között jött el halálod
Mi Igen , de talán Te nem is igen bánod
E röpke környezetváltozást
Hisz tudtuk: Így lesz, nem tehetünk mást:

Elmegyünk a szüleink után
Hisz már várnak
A Világ rendjét nem változtathatják meg
Az egyéni vágyak

Itt szeretnénk Téged
De ott vannak többen:
Mégis Oda kellett térned
S most vidítasz
Az Égi körökben

Fájdalmas könnyem csorog a szívemre
A Szívem keservét rábízom hitemre
Mária vegyen kebelére-odaát
Hisz Ő mindenkit megért:
Téged is, mint fiát !

2007 nyara 2007 jul. 22.

Rettegésben élek
Félek
Nagy, buta szívemet
Gonosz démon szorítja
Nem tudni, mi nyitja
Megfojt, nemsoká, lehet

Minden tettem mögött
Rossz árnyékként:
Mint retteg a körözött
Ha gyermeke játékként
Kis rendőrautót vásárol:
Nem beszél a vágyáról:
Mely a felszabadult Lét
De gonosz indulatok tépkedik szét
Darabokra napjait
S elkerülve papjait
Önmagába zárja bűnét
És mint sivatag a dűnét
Végképp eggyé válik vele:
Győzött énjének rosszabbik fele;
S a jobbik, néha feljajdul—
A lelkiismeret leküzdhető
S a leendő bajtul
Megvéd néha a gonosz szellem
Ígen, sokan bíznak ebben

Szerződés a Sátánnal
Fauszti gondolat
A birtoklás vágyával
A hatalmi öntudat
Fertőz, s megfizet élete árával
Ki rosszul választ...
Az élet kérdéseire
Ki nem jó helyen keresi a választ
Jut könnyen ide;
A tisztítóúzi égeti már 'életibe'
S fájdalommal haldoklanak napjai
Mint a hamiskártyásnak
Hiába változnak lapjai
Magának gyűjt, sohasem másnak
S végtelenül szenved, retteg
Így élem meg most e percet....

Cirokiné búcsúztatója 2007 07- 25.

Kakas- tarajos gyermekarcok

Pelenka-hegyek....

Hogy „tisztá száraz érzésre” emlékezzenek

Azok

Akikért élt, és dolgozott

Marika Néni

A csecsemőn—legott...

Víg, táncos lábait

Lestrapálta

Míg gyönyörködött

A csecsemők mosolyában

Szíve melegét

Gondos kezeivel kamatoztatta

Szeretetét,

Gyengédségét adta abba

S közben gyorsan

Teltek az évek

Jó idők, -rossz idők

Gazdát cseréltek

Főorvosok, igazgatók

Jöttek- mentek

De ezek a dolgos kezek

Mindig cselekedtek:

Serényen, pótolhatatlanul, némán

Tették,; mit kell, s a ranglétrán

Csecsemős nővérből

Csecsemős nővérré lett....

A Munka mindig az Övé volt

S dicsőség: a Tett

Ujjaiban a fáradság honolt

S megkapta érte : bérét

-No azt a Rengeteget....

Melyért sokszor hétrét

Görnyedve dolgozott

A síró csecsemőkért lehozott

Egy fénysugarat a Mennyből-

Kitisztázta Őket a szennyből

Mosolyt csalt a kismamák ajkára

Csordultig telt szívükből

Ömlött Rá a hála

Kedves Marikánk !- Menj!

Ha eldöntöted

Robotolnak még sokan

Vidáman, morcosan

S ahogy telnek majd az évek

Szívedben ha nosztalgikus vágy ébred:

-Csecsemősírást hallani

Majd csak vár Kati—vagy valaki

Hisz itthon vagy-s leszel . közöttünk;

Könnyet ne ejts
Te mész—s tán mi is...;
- ahogy jöttünk-...

Cseténé Búcsúztatója 2007. 07. 25.

Jaj, elveszítjük az Ellenzéket !!
Pedig ki úgy szeretett
Hogy még a Lányát is Nekünk hozta;
Megtette, ami tehetett...
- nem győzi meg a Cosa Nostra
sem, hogy: nem minden forró, ami éget....

Szerettünk, noha tanácsaid néha- fájók voltak
Csecsemősírásban átélt életedben
Remélem, szép perceket okoztak
Kedvenc kollégáid, kik mérhetetlen
Vágygal próbáltak néha meggyőzni Téged
Az Idő megszépíti a Messzeséget.....

Nem leszel köztünk TE-
Kiszakadsz testünkből
De ha kiszakad a cselekvő keze
Hogyan várjunk jót ettől?!
-Kéz nélkül a test böte
Milyen lesz az Újszülött részleg jövője??
Mi lesz, ha elhagy az összes tapasztalt ?
Ha igen-igen foghíjasan üljük körül az asztalt?
Mi lesz, ha elhagy az összes tapasztalt?

Mi lesz, ha erősítő bástyáink
Sorra omlanak le
Barátaink, társaink
Eltűnnek, sietve
S nyugdíjba menekülnek
A változások elől
Életerősen a pihenésbe merülnek
Félek ettől
Hogy kevesen, egyedül maradunk,
Kevés lesz a lapunk,
Még kevesebb az ADUnk

Menj, hát, ha annyira menni akarsz
Fáj érted megfogatkozott hitünk
Elkeseredett szívünk
Túl sok sebből vérzik s újabbat adsz !
De legalább sajnálj Minket!
Hogy tetteinket
NÉLKÜLED szervezzük tegnap, holnap, még ma
Sajnáljuk, hogy elmész Éva!

Szívfájdalmam 2007.08.31.

Szeretnék újra debreceni lenni
A családomat újra közelről szeretni
Átkarolni Édesanyám nyakát,
Elmondani esténként egy szép, közös imát

Kisfiammal átbeszélgetni a délutánokat
Kézen fogva párommal, s kit szeretek
Eltölteni hasznos időt, sokat- sokat...
Nem kárpótol sem telefon, sem levelek-

Kiszakadtam, mint árva virág az ágyásból
A gyepen, szép színfolt, de szirma megfakul
A hiába vissza-vágyástól
Mert gyökere rögzíti: ott alul
Még ha a szelek máshová is tépték
Csak az ágyás, a szülői ház: a mérték !

Most minden összejött
Gyermeink hállsten megnőtt
S visszakerült oda: ahonnan indultunk
Ő debreceni lett, mint a Mi múltunk...:
Ott van majd'mindenki, kit szívembe zártam
Egyedül érzem magam e Bács-Világban
Pedig szüleim innen szakadtak ki
Ők ott :- ugyanígy éltek
Igen, Ők is szomorú szívükről meséltek
Vigasztaljon, ha tud
Vigasztaljon valaki!

A fogadási asztal mellett Győrben 2007 09.05.

Jó lenne újra szerelmesnek lenni
A naplementében romantikát keresni
Kéz-a kézben, boldog mosollyal;
Felvenni a harcot a Világgal, s a korrall...

Örömös csókot lopni, csendesen
Újra megtalálni Téged Kedvesem
Szíved melegéből kitép az élet
Hiányoddal, távol, bár a lényed éltet

Nem ezt, nem így, én másképp ..-vívódtam magamban
Nem tudtam mit vállalok, én csak akartam...
Igazat, igazul, jót nekem, s Másnak
Nem kell a megváltás ennek a Világnak!

Nem lettem boldog
S nem tettelek azzá Téged
Kósza vágyak közt őrlődöm
S a hiányod éget...

Oly egyedül érzem magam néha
Nem vigasztal sem a tudós, sem a léha
Hitemmel ilyenkor Istenemet kérem:
Adjon a szívemnek nyugodalmat ;
Adja meg az én vágyott békességem !

Gyengén, de gyengéden 2007.09.13.

Ellopta az erőt
Csókomból- az Élet
Hiába vágyom a Nőt;
Tehetlenségem éget

Nem mehetek Felé
Bár csókos vágya gerjeszt
Édességből;mely a szerelemé
Rothadó, bűzös cefrét erjeszt

Mely megmérgezi lelkem
Szúrós tövisekkel szórja teli testem
Melyek felsértenek engem-
S mindenki mást-;
Csak karjaid közt lelem a megváltást
-S gyógyírt sebeimre
Szeress!-.. s engedj itt be-
Lelked birodalmába :
Hogy jól érezzem magam
Mint kis féreg az almába'
Szerényen, boldogan...

Majdcsak lesz erőm a küzdelmekhez
A napi harcokhoz, a szerelemhez
Szilárd társad lehessenek
Vállat - vállhoz vetve
Engedd, hogy szeressek
Ne gátolj meg benne !
Engedd, hogy Hozzád bújjak
Ölelhesselek
A vágyak a régiek- Újak-
-Csak Tiéd lehessenek
S csókjaival a nyugodt álom
Lecsukhassa szemem
Ha mellettem elalszol,
Átöelve engem
S a Jólsten csillagfényvel
Takar be Minket
Felejtetve vágyainkat
S régi sebeinket

A boncasztalon 2007 09. 17.

Kiterítve az asztalon
Látom: ott fekszem
Csodálkozom magamon:
Boncolnak éppen
Érdeklődve nézem:
Mily furcsa vagyok belülről!

Nem fáj
Mit meg nem találnak !!
Ha muszáj

Nem kívánok visszakerülni a testembe
E fájdalmas- siralmas rejtekbe
Jobb itt kinn- lennem
De hol is ?!- Itt.. Vagy mellettem ?!
Hol is vagyok, hisz nem vesznek észre
Csak én tudom:
Hol és hogy mi is megy végbe
Most tudom, hogy mit is vétettem
Eddig
És most már mindent meg is értettem
Mit nem tudtam ;
Most mindent tisztán látok :
Most ismerem igazán az egész Világot!
Most hív a Fény, hív a Szó-
Kedvesen, mely oly megnyugtató
Indulok, nem bánom, hogy ott a testem
Az asztalon tunyán, némán, olyan resten
Amilyen csak az Anyag lehet ;Lét nélkül
Mennyivel jobb Így:
Nincs kezdet, s végül
Kiderül, hogy nincs Vég – sem
Megtaláltam igazi békeességem!

Hantfoglaló versem
A Csokonai társaságban

2007 10. 11.

Ne zúgjon felettem
A kék templom harangja
Gömbölyded testemet
E hideg kő takarja
Nyugalom helye ez
Nem rókajárat
Sötét ablakszeme
E vak Világnak ;-
A fekete márvány,
Mely rám emlékeztet
Gondolj a Jövőre
S most vess keresztet !

Halottak napján 2007 10. 22.

Esőáztatta kereszt .-
Lerogyok mellette
Isten adta, s Ő el is vette
- Ő tudja ezt...-
Talán jobb Odaát....
S az élet fonalát
Mi tovább gombolyítjuk
-Zárt, méla sírok...
Mi várjuk már a nyitjuk
Én kijövök ide,
Ahányszor csak bírok

Dr Szluha Gyula

Akkor

2007. 10 22.

Nejem a verseim olvassa
Kutatja a múltam
Szerelemre mikor, ki iránt gyúltam
Peregnek a lapok...
Ilyen voltam, ilyen vagyok
Az írásom nem változott !...
Mégfáradtam, keveset álmodok
Vágyaim félelmek tépik szét
A Létbizonytalanság, s a Nemlét
Mételyezi lelkem
Keresem, s nem lelem a helyem
S bármikor, ha a Jövőbe nézek
Sötét redőny takarja el a képet
Min vészjósló hangok szüremlenek át
Így rettegvé várom a napot, s az éjszakát
Hisz nem tudom ; mire ébredek
A Jót csak álmodom, s fájók a képzetek
Melyek a valót citálják elém
Sötét a jelen, s gyenge az ÉGI FÉNY !

Mindenszentek napján 2007.1o. 31.

Elmennek a szeretteim
Kiknek túl keveset
Adtam magamból
Mebánó, gyötrő lelkemből
Csak szomorú harang szól
S kong utánuk-
Késő, ha önzőségünket
Csak utólag utáljuk
Ha csak a síroknál térünk meg-;
Látva a fejfákat ;
Érezve gyarló létünk-
Most bezzeg elgondolkodunk
Hogy: miért is élünk-
S ha már itt vagyunk ;-
Mily másképp kellene !
Hisz legyőzi a Lelket
Az önzés, a s Világ Szelleme
S csöppnyi, talmi boldogságért
Feláldozzuk énünk
Mérlegelve a legvégén :
Mennyit ért a létünk !

Egy élet- másokért
Nyugdíjas búcsúztató 2007 .11.11.

Egy élet Másokért :
Egy élet, mely többet ért
Bármely Más létnél ;
Hisz életeket adott, s –tartott meg
E népnél :
Kitéphetetlenül szívébe zárta
Orvosait BAJA lakossága !

Kórházunk – mint végvári védőbástya
Állandó csatában állt ... -s áll ma
És a katonák... Lassan megöregedtek ...
No nem öregek, nem szárnyaszegettek !
De várja már a Párjuk – évtizedek óta
Egy kis pihenésre ;
Hogy az átkos óra
Ne ugrassza Őket...-„ Csak egy kicsit! –még ne!”-
Vagy a gyorsbehívó telefon :-!
Mégpihenhet végre
Az ágy melletti íróasztalon...
Hogy most már – családját elérve
Békés társa legyen az űzött orvosnak :
„Magáért is élhetne már!! „
Adott eleget....: Soknak!
Hisz széles még a határ
S az öröm :-Végtelen- mit befogadhat-
KAPNI is jó, bár szokatlan – ki csak :AD !
Adott, csak adott...-nappal, éjjel
Bagoly volt, s nem repült a seregéllyel
Fehér ruháját szinte bőreként viselte
Míg a gumikesztyűje a kezét megette ...
S a fiatalság csillogó szálakat szőtt hajába
Pedig csak az Idő múlt, s nem a tudásvágya...

Persze.. az épületek változtak
 Az Igazgatók jöttek- mentek
 A betegek gyűlésekre jártak , vagy áldoztak
 S A BAJOK
 HÁT AZOK !:
 Mindig csak újra teremtek
 S ŐK-, az Orvosok mindig kellettek !
 Gyógyítva a testet- lelket
 Szüntetve a fájdalmat
 Új reményt adva a vágyaknak
 S szép perceket adva a jelennek....

S MOST--, ily gazdagon
 Érett fejjel, s büszke lélekkel:-
 Jön a jutalom, s a nyugalom
 Az Út szabad :- tán menni még nem kell-
 De jól esne a rég-megérdemelt pihenés
 Ennyi év robotja utánnem kevés..!
 S ha lélekből gazdagon is-,De zsebben szerényen
 Búsul mindenki e nemzedéken
 Mely átadja a staféta- botot
 De Kinek?!?- s az elejtett bot kopog..
 S mily kevés – ki fel tudja venni-
 Bár mindenki tudja :
 Lassan bizony el kell menni:-
 Még akkor, mikor jól megfutja
 Mint az atléta a tisztelet-köröket
 Úgy jó, ha még sok szerető arc követ
 Bármerre is az úton ...
 Szerető, szomorú, együttérzésünket
 Nyújtom
 Most a többiek nevében :
 Adjon az Isten sok erőt
 És sok szépséget
 A nyugdíjas-létben !!

Dr Szluha Gyula Antal

Dr Túri Katalin névnapjára 2007.II. 16.

Katalin, Katalin!
HOZZÁD szállnak szavaim
-Kire nem hat . egyre-másra
Tíz- tizenöt férfi
Heves udvarlása
S—Ki elhagyott minket:
„Árva, vert seregeinket”
Az echós –szekér nem támogatja;
Újszülötteinket nem válogatja
Nem élesztgeti, nem istápolja
Az egyetlen NŐ köztünk : más a gondja :
Zömében már
Más utakon jár
Ki : nem csak Egy volt közülünk
Tudtad: mikor, minek örülünk
Lehűtöttél, vagy Izgattál !- minket
Leletezve friss gyermekeinket
S most :-Névnapodon : magad köré gyűjtesz :
Hogy lásd: ki volt, s ki aki még hű lesz ?-:
Éreztetve, hogy hiányod mennyire fáj-
Jó itt lenni nekünk De Neked TÁVOL-:Muszáj?!
Békétlen lelkünk nehezen bír nyugodni ;
-Bár mindenki szeret—De legjobban Tudod ki!!
Békés, boldog névnapot
Adjon Isten többet, mint amit én kapok
Megbecsülésből, szeretetből
S—Ha hívunk:-:, kérlek : gyere egyből !!

7 éves a rákellenes liga 2007.11.17.

Hét éve alakult meg
Igaz emberséggel
Felvéve a harcot
Az Ősi Ellenséggel
E csapat, melynek védőszárnya óvja
Az EMBERT,
Mely évezredek óta
Retteg, fél a Bajtól,-
Segít, kíméli a jajtól
Hogy Hitet adjon ma,
Reményt a Holnapra,
Szülőt, nagyszülőt a gyermeknek;
Hogy bátran kérdezhesse:” Hogy vagy ma? „
Hisz szeretlek, hadd szeresselek !!...

A VÁGY után a REMÉNY a legfontosabb
S a Társak adnak : biztatást, hitet
Hisz igazán ezt érdemli meg
Kinek alig tud valaki mondani újat, okosat
S E szerető közösségben
Feloldódva bátran
Új harcokra Új nap visz
E szép Új világban !

A Mikulást várva 2007.11. 23

Jöjj, Hozzánk is Mikulás
SzentMiklósi hévvel
Vidámítsd meg lelkünket
Csekélyke reménnyel;
Hogy boldogabb lesz Holnapunk
Meglepetést ha kapunk
-Mint örül a gyermek-:
Kis cipőben az ajándéokra
Angyalok figyelnek :
A cukorkára, meg játéokra

Gyere hozzánk ; hozzá sokat!-
Békességet, szeretetet
Tedd jobbá a bús sorsokat
Hogy minden felnőtt, s minden gyermek
Derűs, tiszta szívvel várjon
S boldogan hadd kiabáljon:
Hogy: Megjött a Mikulás !!
Látva telve cipellőjét;
Mert itt volt:-nem vitás
Ilyen volt, és ilyen Ő még !

Mi is legyünk méltók Hozzá
Ajándékot ha kapunk
Ki kell érdemelnünk Mindig !
Jobbá lenni:-mik vagyunk
Javítani lényünk fáján,
Metszeni a gallyakat
Csak a Fény felé növekedni
Hogy tisztuljon az akarat
Lenyesni, mi száradt bennünk,
Nemesebbé tenni lelkünk
Hogyha jön a télapó
Minden legyen szép, és jó !

2007.11.23.

Elterül a városon
Mint kisgyermek a vánkoson
A Köd, mely vak-és süket
Nem látják, nem hallják
Évszázados renyhességüket
Városom lakói
Várják
A sült galambot
A Mások által kikapart gesztenyét
Bizton tudom: félrevezetett
De nem tunya e nép!
A kijelölt utakon mehet
Melyek „Szabadok”!
S a szabadságfaktorokat „fent” határozzák meg
-Kik „Szeretik”- Őket, igen szeretik
S—Értünk élnek, nem önös célokkal
Védenek, óvnak;-viperákkal, s botokkal
Nem nyúznak-:-:etnek kenyérral
30%.-os áremeléssel, „törődve” a szegénnyel
Mérgezve a Népet, ölve a magzatot
Dicsfényt gyűjtve fejük köré
Szorosan markolva széküket, avagy a karzatot
Szegény parlamentünk mit el nem visel!
Nem számol le halottaink ellenségeivel !

Nem csoda hát a bégető nyáj:-
Széllal szemben nem kell, ha nem muszáj:-
Disznókonda falja fel a gyöngyöket...
S nem tudni még, hogy holnapra mi jöhet...!

Karácsonyi ünnepségek 2007-ben 2007 11. 02.

A kitartó csapat
Újra együtt
A Karácsony pedig
Újra „elgyütt”
Mefogyva, megtörve
Összeszorított ajkakkal
Felvesszük a versenyt
A pusztító angyallal;-
S- még tudunk Jót, s Jól tenni
Az embertelenségben-
-Embernek lenni:
Gyógyítani kitartóan, szépen

Soká él az, kit szóban temetnek
Még tovább, kit sokan szeretnek
Ebből táplálkozunk,
S áztatjuk magunkat
Míg lekopott nadrágunkon át
Nézzük csupasz farunkat
S az ásító üres zsebeket:
Bizony sokszor csak az öntudat tölti meg!

De az örömhírt nem nyomják el
A földi gondok:
Lyukas, kopott tarisznyánkon
Fénylenek még a régi gombok
S a Hitet:-nem vehetik el-Soha
Sorsunk akármily víg, avagy mostoha
S a Szeretet áttöri a falakat;
Ha a hit erős, nem gyöngül az akarat
S mi akarunk ;- Jobb Holnapot remélve-
Ahogy bízott a szent család is
Az istállóba betérve :
Majdcsak megsegít az Isten !;-
Meg egy-két szolgálója:-
Bízni kell a Jóban
Kitartva a Hitben
Minél többet adni, semmit sem-várni:
Ez tesz boldoggá, ezt kell megpróbálni!
Karácsonyi ünnepségek /folytatás/

Egymásnak, egymásért
Lemondóan, bátran !:-
A szeretet megfogja
Minden csírájában
S örömünk teljessé Más szemében válik
Ez az, mire Mindig Minden ember Vágyik !

2007. Dec. 05.

Mit szeretnél a Mikulástól Kedvesem?

Írjak Néki levelet:

Hogy Mindent, amit csak lehet

Hozzon Neked rendesen !

Örömdnek hadd örüljek:

Látva fénylő arcodat

Szíved szárnyain hadd repüljek-

Hozzon Boldogságot, sokat !

Engem tegyen szívedre pecsétnek

Hogy értelmet adjon eme földi létnek:

Szerelmünk egyre erősödjön

Békességet hozva jöjjön !

Mindig jó lehessenek Hozzád:

Megértő és kedves férjed

Mert jó az Isten, mindig jót ad

Így áldott lesz az egész élet

Melyet együtt eltöltünk majd:

Sok-sok békés, csendes éjet

Mikulást, meg Jézust várva

Egymást mindig megtalálva-

Míg a fáradt , gyötört testünk

Hosszú álmra nem hajt:-

Egymás, s Urunk kebelére....

Erősítsd végtelen szerelmünk!

Karácsonykor 2007 12 02

A szeretet angyala
Száll a város felett
A Kis Jézus
Örömhírét hozta
Nem shoppingolni
Küldte Őt az Úr:-lehet
A nagy gondot :-Neki
Bizony, nem ez okozta:

Megváltásra vár a föld
Összes lakója azóta is-
-Mind az élő, mind a holt:
Már elfelejtették a lényegét;
Mert túl sok volt
A próféták közt :-a hamis...

S a Mammon majd' átvette
Az uralmat:
Aranyborjú kapható:
Kicsiben- nagyban;
Tobzódik a világ:-'mert az jó!
Miben nem kell- abban:
S ismeretlen kezek
Ürülő zsebekben kutatnak

Fogyaszt a társadalom
S igényeket éleszt
Mily kicsiny vagy!-
Mindegy mi voltál
Fontos ami Neked még Lesz!
Pénzed érted jól áll
Jó vásárló ki irigy!
Csak így – csak így
Hamis öntudatra ébreszt :
Ha megvalósítod önmagad!!!
Hol van, ki nem kér-mert csak Ad?
Hol van a jászol szerénysége
Szédítő, nagy reklámok nélkül?!
A Világ reménysége
Mégis megszületett
Pedig a forгатag kitörli agyunkból
E nemes perceket
És csicsás ünnepet húzunk reá
Műfenyővel műillattal
A fa alatt rikoltozó télapó-alakkal
Gyertyát utánzó neonfényel
S veszünk, veszünk,
Mert mi minden ami még kell
Csak azt felejtjük el

Hogy mi is történt
Éppen akkor
Azon az igazán áldott éjjel!

S minek kellene megfelelnünk
Hisz pontosan tudjuk azóta:
Minden jó tanács világos
Akkor indult az Idő
Pontosabban az az óra:
Mely mindenkinek
Visszaszámolja élete
Eltékozolt perceit:
A végső megbánás
Nem biztos, hogy segít
Mint a jobb latornak...
Itt a Karácsony
S az árusok tarolnak...
No nem baj, de lelkünk
Tisztítása
A Mi feladatunk lenne
Ha tán' -van egy kis időnk
Merüljünk el benne!

2008 köszöntő

Új esztendő, új remények
Vágyak, melyek lobbannak
Majd elégnek
Keservek, melyek majdcsak elhagynak..

Új Esztendőnek nézünk elébe
Majd meglátjuk:
Megújulva, vagy elégve
Szeretjük, vagy bánjuk-
A JÖVŐT, mely csak sejtet:
Megtartja a Jót
S elveti a selejtet:
Valami biztatót:-
Kellene keresni kártyában, csillagokban!
Megkeresni az Eredendő jót-
-Hogy az hol van.-!
Érvényre juttatni az Igazat, a Szépet
De jó volna így várni az Új Évet!

Karácsony délben
Egy resti büfében
A gondolataim Hozzád szállnak;
Mily bonyolult a Mi szerelmünk:
Egymásért, egymásnak csak jót tennünk...
Jaj, bár az önzés éles pengéi elkaszálnak-
-Tudjuk begyógyítani a sebeket:
Addig míg lehet
Hogy újra lábra állva
Topoghassunk egymás felé
Megint megpróbálva:
Harmóniát teremteni
(Bár a gondolat nem eredeti)
Hiszen húsz év alatt hányszor megpróbáltuk!
Nem kímélve erőt, hitet, könnyet
Hány bukás, a lélek szitáján hány lyuk
S mégis tudjuk- együtt könnyebb
Tudjuk: egymásnak teremtett...-igen Ő-: minket
Egymáshoz karikázva, stórával takarva kezeinket
Szívünkbe szerelmet szőtt;mi csak egymásért fénylik
Szeretetünk erős:vasláncát el nem tépik
Az ólmos napok szürke tehervonatai
Jó az Isten, jót ad!-... : lehet ezt mondani,
Meg lehet köszönni: Párunkat- Neki
Hisz szívünkben a lángot lobbantja-
-s élteti !

A filmek

2008. Jan. 8.

Nem szeretem az olyan filmeket
Melyekben ölnek, s nem Ölelnek
Tudom; szívemben megmaradtam :gyermek
Mert erőszak van : rengeteg !

Az embereket szépre kellene tanítani
Meg a Jóra
Nem arra, hogy mit mond a haldoklóra
Ki épp most ontotta vérét
S várom majd a Katarzist :- a végét-
Meg kellene az Emberek Vágyát javítani !

Mert a hamis vágyból kél a hamis tett
S nő a Bűn, s nő a Rettenet-
Farkas nem farkasa annyira társának
Mint az Ember, kit mondani Isten képmásának
S vágyón néz az erőszakra, gyötirelemre
Hol az Isteni láng ? Hol a Józan elme?!?

Karácsonykor

2007.12. 19.

Mikor az angyal akart
Leszállni a földre
Szeretetet, s biztos baráti kart
Nyújtani, mindörökre ;

Kik a Pénz uralmát féltik-
Mint a varjú- feketéllik
A tiszta havon-
(S összerondítják nagyon)
Majd elrebbennek, újabb prédára lesve
Mocskos székletükkel beszennyezve
Mindent, mi Nekik nem kellett-
Szavaztak a parlamentben
Újabb népnöyzés mellett.:

Letépi a hetedik bőrét
Majd magára hagyják az árvát, a pőrét
Az Élet Hidegében, fagyban
Hisz: van még tartalék a Magyarban!
Mit el lehet venni Tőle :
Az EGÉSZSÉGE;- ha nincs már lepedője
S megszarolni, hogyha beteg...
Igen? – Ez a Nép ezt érdemli meg ??
S kik a hatalommal visszaélnek
Csak beszélnek, csak beszélnek
S—szavaznak a saját zsebeik mentén
-Boldog Karácsonyt kívánva-
Egy újabb meggyalázott parlamenti estén
S az angyal továbbrepül ;
ÖRDÖGÖT kiáltva...

1.

Karácsonykor a Nővéremre gondolva

2007.12.22.

Az Ősrobbanás óta
A táguló Világegyetemben
A Szívek egyre messzebb kerülnek-
Az Ember Ember ellen
Küzd, s a szeretet parancsát : feledi
Miközben azt hisszük: Ez az Emberi ;
Ez a természetes; Ez a Küzdés : -Maga-
Ó mily csekély, s elvetendő az Isten szava
Mely Értünk szól, és nem ellenünk-!
Szülnünk kell a Jót, és nem a Bűnt ellenünk

Évezredek óta
Szaggatjuk a Tudás Fáját
És nem fejlődünk Tőle
És nem érzünk hálát-
Hajtogatjuk, hogy mi Jár Nekünk
S feledjük;- hogy Szeret az Istenünk
S Mi is szeretjük:-Magunkat
Hittel, s hit nélkül
Épül a Pénz Birodalma
-Egyre jobban, egyre épül-
Előre nézünk, és nem hátra
És nem Fel,
És sohasem Egymásra
Így újabb, s masszívabb lesz
Az Égig érő torony
S ki feljut :-Istennek érzi magát
Mint akkor, egykoron...
S már nem kell összezavarni a nyelveket
Majdmindenki feledi ; mi Emberi lehet:
Sem az öröm, sem a szenvedés
Nem hat, nem árnyékol
Mindenki törtet-
És nem száll ki ezen ördögi játékból
Vesz, s veszejt , - maga sem tudja hogy-
Ölélő kar nem kell : Csak a puska fogy!
S azért is lő, hogy Más ne lőhessen...
Biztos ami biztos .- az Első lehessen

2.

S az utolsó – e földi harctéren
Hol van már a Fa, hol van már az Éden ?!
Hol van már
Az első emberpár
Kit a maga képére...
Egymást hányja kévébe !
S a Jövő : vésteljes

Felleget kerget
Új, viharos szél kell :
Mely felrázza a Lelket,
Egymás homlokára : Csók
S egy biztató Isteni lehelet!

2007. Hévízen írt versek

A baráti társaság

Mikor a Pap, a Pszichológus
S a Költő egymásra nézett-
-Eltűnt az enyészet:-
Hisz Nekik jutott a Juss :
Hogy gyógyítsák a Lelket:
Melyet a Világ kerget
S nem találja helyét a testben
Sem a serényben ,sem a restben
Ezért kellene Ők :
A súlyos terhet cipelők,
Az útmutatók, a jelek
Igen, ők nagyon kellenek...
Mert beteg a Lét, beteg
S önmaga mocskába fúl a Bűn:
-Folyton arcot váltva-
Öncsaló hegedűn
Csábító dallamokat játszva ;
Szirén-hangjai ellen nincs viasz
S Ők hárman a Világnak: tán a Vigasz

Ők hárman, mint a mentősök egy tömegbalesetben
Mentik, mi menthető még az Emberben
Gyógyítják a sebeket, Erőt adnak
S fájó nagy szívükkel halottat takarnak;
Kik már nem menthetőek, vagy tán nem akarnak
A mentőbe kerülni—inkább meghalnak
Mert jobban tudják ők... mint a segítő kezek:
Nem törődnek vele, hogy száz sebből vérzenek
Bár remény van, sok a katasztrófa-;
Bár remény még van, s biztató strófa
A Jóba vetett Hit: a jóknak nem árthat
Sok-sok fényt kell - most is e sötét Világnak!

Az utak

2008. Jan. 25

Világítson a szívem

Mely a Szentlélek kohójában felizzott

-Mely elégetett benne minden mocskot, piszkot

S legyen elég Hitem.

Hogy reggelente harcba szállva

-A Gonosszal;-!

-Indulhassak új csatába

!Leszámolva a restséggel, s a rosszal

Mely ősbűnőmmel vágyat kelt:

Rosszra hajló természetem remekelt

Mikor legyőzte tudatom

Jézus!-Próbálok menni a Te utadon...

Széggyellem, mint orvos:-magam ! 2008. Jan. 28.

Mint a szűzlányt
Ha olcsón akarja valaki megvenni
S-lekurvázza hamar...
S- ha teheti:-Megteszi!
Ócsárolja, ha nincs, véli még hibáit
Mint az Egészségügy, népe hiénáit:
Elszenvedni kell majd a sokbiztosítós rendet
-Hisz addig hajszojják, mint: legújabb trendet
Míg beletörődik a Többi: a tíz millió
Vesztve- mit veszthet még?!-Jöhet a nyaktiló!

Züllött mindenki: az orvos, a mütös,
Az ápolónő, a halottkamrában a hűtős
-„Korrupt szemét banda-„-Harsogják lejárta
Szégyentáblákat aggatnak sok kórházi bejártra-
S lassan mindenki gazember, ki egészséget ment-
-Vagy mint pszichológus a léleknek nyugalmat teremt-
Mert a'felsőbb körök' döntöttek az erkölcs felől
S jó modort is diktálnak a vezérükkel elől-
S döntöttek: Erkölcsi, vagy-(és) anyagi halálra
Ítélik Mind: ki fehér köpenyes
Még ha tized annyit is talál ma
Mint egy jó módú ószeres!

Kórjelzés: hévízi apróhirdetés
/ez az én évszázadom/

Csinos, karcsú, magas, dekoratív
Független anyagiakkal rendelkező
Enyhén mozgáskorlátozott
78 éves hölgy
Keresi korban hozzáillő 20-30 éves
Férfiak ismeretségét
„Kalandorok kíméljenek” jeligére
-a kiadóba-

Azóta

2008 jan. 29.

Stipstop! Megkapta a szívemet egy kicsi lány
Aznap este, azon az éjszakán
A templomból hazafelé menve-
Beh szép volt az a júniusi este!

Nem gondoltam, hogy azok
A bódultan fénylő csillagok
Világítják be majd összes éjemet
Mikor a vágy s az ábránd összefogja éltemet

Nem gondoltam, hogy a kicsi lány
Asszonnyá érik mellettem
S elveszik a Többi, mindahány-
És én csak az Övé vagyok, - lettem

Csak egy csók pecsételte meg a sorsunkat
Csak egy ölelés, s mellé a jó tudat:
Hogy mily boldogító:szerelmesen szeretve lenni
S húsz év alatt ebben merengve lebegni...

Bármi jött is, vagy én okoztam rosszat
Az út vissza Hozzád csak örömet hozhat;
Biztos pont a szerelmem a Világ ellen
Míg öledbe hajthatom fejem
S nem kell mást keresnem!

Ülök a budin
Nagy, bamba szemeket meresztve
A Világra, no meg az ereszre
Ahol madarak csivitelnek;
Mily nagy kín
Mi bennem végbemegy: orkánok repednek-
-S ketté válik a test, s a salak
Mely bennsőbből most kiszakad
S melyre várnak a lent bűgő legyek;
-Hogy boldogok legyenek-
Várok én is, s a víg természet
Helyes körforgása, Mi: nekem enyészet-
-Táplálék azoknak...-
Vajh, ha elmúltam, belőlem mik fognak
Táplálkozni, hisz a körforgás gyors, az élet röpke
Éhes rágcsálók lesnek a hant alatt a rögre
És helyes!-Nem vész el más, csak a gondolat
S a szenvedés, a kín, :hogya nem marad
Utánunk Semmi, s nem tettünk nagyot;-
E világra minek is születünk, minek is vagyok?-
Csak hogy a nyüveknek eledelt adjak, s legyek
-Vagy többre hivatott a szív, s a Lélek bennem
Hisz oly sokat szenvedek
Mikor rágondolok: miért is kellett lennem
Miért is lobbant a szikra
Miért is hívott a Létbe engem
Kit oly nagyon tagadnak, mintha
Támadna teremtett világa ellen
S nem szeretetből hívta volna létre-
-Tán engem is szeret-
-Lehet-
S Ő tudja; minek, s mi végre
Létem gondjaival lők
Az enyészet elébe
S míg itt ülök
Primitív méla vágyban
Megteremti a Harmóniát
E szétzilált világban !

Most 2008.jan. 29.

Mózes még ki tudta hozni
A népét Egyiptomból-
János, Jézus szavára holmi
Csőcselék kavargott, s tombol
Most az Úr szavára néhányezres tömeg...
A Jólét miatt-kik az Utat nem találják meg
Illetve utuk a semmiből a semmibe vész;
Nyert, Győzött a Sátán.... Ennyi az egész!

Mily nehéz a gazdagnak
Betérni az Isteni honba
S kik nagyon akarnak
Belebuknak a vagyonba
Mely nem engedi Őket jónak lenni-
Hisz nem lehet egyszerre két urat szeretni
-S ki a mammonnak hódol
Nem hajt fejet az Úrnak
Elfeledkeznek a lélek-adóról
Melyet csak az utolsó perc tudhat
Mikor ki örök álmra hajtja fejét
S—Jön a nihil- vagy az Öröklét
Nekem, Neked,-s bárki Másnak
Mikor a temetőben egy helyet megásnak
S a Család elszámol Rólad- s Veled
Vajh mennyit ért a Te lényed, s életed...?

Vajon mit gyűjtöttél magadnak
S mit nyújtottál Másnak?
Mily emlékek maradnak?
Fénycsóva voltál
Vagy a bukásnak sötét angyala
Charon ladikájához obulus aranya
Nem kell már e pőre létnek
Mikor elszálltak a remények
Melyek meg nem vásárolhatóak
Mikor tudod: nincsen már Holnap
Mikor nem dönthetsz már:
Jobbra, vagy balra
MOST kellene gonolnod
Ama pillanatra!
Hamvazószerdán

Porból vétetett testünkben
Mennyi kín kereng
Míg tévelyeg a lélek
A zavart elme csak mereng:-
S a lét kérdéseit meg nem oldja
Tusakodás Isten ellen
Minden lélek szégyenfoltja

S közben elrebben
Földi életünk
S hogy azután van-e valami?-
Vagy .: csak a porból vétettünk
S egészében porrá leszünk, s ami
A Lényeg,- az velünk tűnik el...
Igen, ez mindenkit érdekel!

S rá gondolva
Jeges félelem
Foga marokra
Szívemet, jaj nekem
Ha nem hagyok itt magam után
Örökséget, nemeset
Ha nem is sokat :,keveset
Így meghalhatok : tudván:
Nem hiába éltem
Istenem! Köszönöm a Létem!

Harcaink

2008. Jan.29.

Ancsurkám! Fájdalom az Élet!
S én is sok fájdalmat okoztam Néked
Oly mások vagyunk, s másképp nőttünk fel
Mások a vágy-képzetek, s más ami érdekel

Egybeforrunk, mint a bronzban az ón, s a réz
Nem tudom mi vagy Te- én- rész- s egész
Nem tudom, hogy mit gondolok : enyém
-Vagy a Te képzeted-
S nincs az a jövő- lelemény
Melyben ne képzellek

Mégis oly sok a vitánk-
A csip-csup ügyek
Tudom: a Mi hibánk
S ezek csak ürügyek
Hogy az Ördög jót nevehessen rajtunk:
Mert együtt, egyként, mindent úgy akartunk
S mily sokszor sikerült megosztani minket!
Szívet törni, s széthúzni kezeinket
De a stóla, mit összekötött
S a Gyűrű : összeláncolt
Megtörik a bűn hatalma rajta
S együtt fordítjuk majd a
Térítendő, zajos Világot
Az Úr felé:-
Hiszen Ő is ezt szeretné !

A Nővérem beteg 2008. 02. 03.

Imádkozom Érted
Mi más is tehetek
Hisz szeretlek Téged:
Szeretlek, szeretlek, szeretlek!

Leltár 2008 o2. 08

Évente hússzor metélem le körmeim
És ötször vágatok haját
Literszám folynak el könnyeim:
Szaporodik a halott anyag

Szívemben is gyűlnek
Az elásott vágyak, remények
A számban is megkeserülnek
A mondatok, s az ének-

Testem görcsbe rándul
Időváltozáskor
Vérnyomásom kirándul:
A kétszázból per százból
Nem enged, s fáj nekem:-
Merő kín az életem!

Hasogat a tarkóm
A fejemet abroncs szorítja
De nem korona : az a fogamon van:
Vele eszem frankón-
-De igencsak nyámnyogva-
Bús jövőm komoran
Latolgom:
Milyen lesz a Holnapom?!

Lopj boldogságot életembe Uram!
Add, hogy mindig együtt járjunk-..
Ne hagyd, hogy e zaklatott futam
Csak a Célt láttassa, s a mi világunk
Szépségeit rejtse előlem:
Add, hogy gyönyörködhessenem e földben!

Add, hogy észrevegyem
A Pillanatnak báját
Öröms örömeknek
Puha ,meleg ágát
Selymét az esőnek
Vagy tiszta téli szélnek
Hogy szépekről is beszélnek
A zavart lelkű népek
Élvezhessem a Napot
Mikor rám süt pazar fénnel
Örülhessek: amit kapok
S ne vágyjak balga reménnyel!
Számban az ízek tánkra keljenek
A hús víz csókolja torkomat
Szeressenek, kik szeretnek
S adhassak magamból- Nekik: sokat!..
-Ólomlábakon ne járjak-
-Zerge mellett fussak el-
S ha megjelennek kósza vágyak
Bízhassak Benned igen sok reménnyel!

Ne hagyd, hogy a Holnapra készülve
Ne vegyem észre a mai napot;
Szívem megtelhessen örömmel
Írántad, s megköszönhessem
Amit kapok !

Útitáskámba

2008. 02. 10.

Mit vigyek
Szerelmet? Hitet?
Boldogságot- Veled mindhalálig
Epesztő vágyat- az utolsó ágyig
Édes csókot
Mely nyelvemről csattan
Sima hangú bókot
A sűrű szó-zuhatagban
Ölelő két karomat
Mely ringat majd merészen
Csírázó rím-magokat
Melyek nincsenek még készen....

Hozzád utazva, mit is csomagoljak?
Mit várnál jobban
Mint harmóniát holnap
Ma szívem csak úgy dobban:
Mint szeretnéd: Érted
Mindig úgy szeretnél
S én is szeretnék...

1.

Apám születésnapja 2008. 02. 09.

Ma született Apám
Nyolcvannyolc évvel ezelőtt
Az életemben nagy nap ám!
- Pontosabban az Ő életében-

Mindig szolidan, Ünnepeztük
Misével, tortával
Apám a temetőbe ment
-Apjához, virággal-

Anyám jó ebédet főzött
Mi gyerekek, örültünk nagyon
Apám ünnepi nyakkendőt kötött
-Hogy lássék a vigalom-

A megköszöntésen túl voltunk
Hisz kora reggel már Hozzá bújtunk:
Most is érzem teste illatát
Ha Róla álmodom egy hosszú éjszakát

Majd fürdőbe mentünk
Hogy a test tiszta legyen
Jó gyógyvíz-illattal
Telt meg a kád, s a fejem

Este összebújtunk
Hosszan beszélgetve
Hogy: szereti az Úr:- családunk
S a jóságos Apát sokáig éltesse....

Most itt állok sírodnál
Virággal kezemben
Szólítottak...- Itt hagytál
A világ rendje ebben
Meg nem változik...
Könnycseppek szememben...

2.

Ki él;- elhalálozik...-
-De miért nem tett kivételt az Isten?!
Hogy a Jókat megtartaná soká-
-Ő is szerette Apámat:-
Hamar hívta Hozzá-
Magához, apjához, s a Többiekhez
Mily boldog a lélek, ha terhet, s időt levetkez

És Ott és Itt egyszerre létezik
Halálba és Születésbe egyszerre érkezik!
-De én csak megrögzött földi módon
Siratom Apám a születésnapodon
Lásd: itt vagy mellettem: érzem a lényedet
És sugallod nekem: ne feledd a lényedet:
Szeretettel van megírva minden:
Ott Fönn is, és itt Lenn!

Ott voltam, mikor a tavasz
Felébresztette a Tavát
Azt súgta a ravasz
Február első éjjelén:
Most szabad
Szájon csókolni a Tó Tündérét;
Hisz alszik még

A hó épp felolvadt
Langyos szellők szerelmet kergettek
Esteledett, s a tóparton a kókadt
Fűszálak esőért reszkettek...

Megszólalt egy béka
Szerelmesen, bátran
A tavasz csalóka játéka:-
De ráfeleltek: százan

Kórusban hirdették a Jövőt, a meleget
Vágyuk, szívük : a hangjukban
S hallgattuk eleget
Ahogy koncerteztek magukban

Így már biztos: jön a tavasz-
Már érzik a meleg víz mellett élő fák
Feszül a rügy, mely jövőt tartalmaz
S mosolyog, ki sétál, öreg, vagy diák

Kézen fogva, szerelmesen, a tó körül
Madárdal csattan, s a szív örül
Lekerülnek a nagykabátok
Érezni a nap hevét
S ha nem hiszed, majd meglátod
Mily boldog lesz majd a Lét!

Anyám 80.-on túl

2008. 02. 10.

Nyolcvanegy évvel a hátad mögött
Mi Újat mondhatnék Neked?
Megteremtett az Úr, s örömködött:
Téged Mindig szeretett

Vigyázott Rád, és segített
Bár gondok voltak: sokszor-néha:
Nem kímélt meg, nem is illett
Bántott Téged a Világnak hordaléka

Mégis, tudod: tenyerébe
Írta régen a nevedet
S míg hozott és vitt-
Sose múlt ki szívedből a szeretet

Ennyi éven át
Együtt vittétek
Az Igazság zászlaját
Ne ítélj, ne ítéld meg
Ki lemaradt, mert másra várt...

S most: éretten
És boldogan szemlélheted művedet
Lett Nelly, és én lettem
S a másoknak adott lélek: úgy lehet:-
-Dícséri a nevedet

80 éven túl boldognak illik lenni
Úgy tudom
Az Élet gyümölcseiből belakni, s enni
Vidáman járva utadon

Szeretlek Anyám, szeretlek
Nincsen más szó az ajkamon
S kérlek Uram, ha lehetne
Tartsd meg még: e színpadon
Az én anyám, hogy jóságát érezhessem
S ő is láthassa:
A vetett jó mag: érhessen
S a leltárt soká zárhassa!

Valentin- napon

2008. 02. 14.

Rám mosolyog a falról arcképed
S még kérded
Miért vagyok Veled húsz év után?
Már a képedre nézve is furán
Érzem magam
Szívembe- mint a vér-
Gyűlik a meleg minduntalan

S ösztökél:
Hogy Veled legyek...

Vágyam: mint bűvópatak
Tart Feléd, soha el nem apad
S mindenem
Belőle él, táplálkozik: gyűjt : erőt
Köszönöm Istenem
Hogy nekem adtad Őt:
Szerelmetes arám: a Páromat
A férfiember persze csak válogat
De van, aki Neki teremtetett
Az Úr adta, másnak is az Úr adja meg
Hogy boldog lehessen egy életen át
Mint én:- Köszönöm Neked Ancsurkát!

Köszönöm, hogy szeretsz
S vágyod szerelmem
Hogy biztos lehetek
S Te biztos vagy bennem
Hogy kéz-a kézben egy az utunk
Hittel, reménnyel, szeretve jutunk
El oda majd, hol várnak Minket
S összekulcsolt kezeinket
Imára hajtjuk; létünk köszönve
Magam sem számítottam
Ekkora szerelem-özönre
Melyet táplál bennem: Párom
S az Úr,- a reménységünk:
Hadd teljen így el az álom:
-S egész földi létünk!-

A fiamhoz 2008. 02, 10.

Segíts Apává válnom, kisfiam!
-Már húsz éve próbálkozom-
A szívnek mindig nagy titka van
S Hozzád hozom
Ahányszor eddig kérted
Neked adnám a messzeséget...

Sosem kértél segítséget
Hogy láttam volna:
Apádra szükséged van
Két karom hányszor átkarolna
S én mindig boldogan
Mennék Hozzád, Érted !

De véded titkos egódat
Magadhoz melegem be nem engeded;

Lásd: apád csak jókat
Szeretne Neked, s tán Te is szereted
Ha reméli: jobb lesz majd a Holnap
Neki is- s Neked

1... Nem értem! 2008.02.25

Sok mindent nem értek:

-Hogy miért kell

 Népszavazás?!

-Hogy van olyan, ki

 Annyira más

-Hogy fizetne azért

 Mi JÁR Neki:

-Hogy okosak legyenek

 Gyermekei!

-Hogy megkaphassa azt

 melyért állandóan fizet

 -vagy fizetett-

-Hogy háromszáz forintot: AKAR!!

 És nem TB járulék helyett!!

 (Hanem a mellé,-Önszántából!)

- Tán most engedték ki

 A rácsos ágyból?!

Mit eltörölni kéne:

 Leszavazni is félnek

Több Hitet a Jövőben

 Együttérző Népek!!

Dr Szluha Gyula

4... Február huszonöt 2008. O2 25.

A kommunizmus áldozatainak emléknapja

És ölt az együgyű hit :

Mert ki nem hitt benne:-ölték.

Az OSZTÁLYELLENSÉGET-vagy mit:-

-Kíméletlenül eltörölték-

De KI az Osztály, s ki az ellensége??

Hisz gyári munkások fagytak vérbe

S a paraszt éhen pusztult a jóltermő földeken

Az IDEÁÉRT haltak meg, mely életképtelen!

S az „öntudatosak” géppuskázták

A spontán érzelműeket;

Megalázták, legyalázták

Mert tudták hogy: Lehet!

Hisz a „nagy testvér” vezére

Rablógyilkos volt hajdanán

S mindegy: kinek, s hányak vére

Szárad a hit vörös zászlaján

S ha később nyíltan nem is;-

-Alattomban-

Rossz szóért: - jó ügyvédet keríts –

Mert börtönajtót nyitnak nyomban!-

Ahogy megszólalt az értelem

Vagy elkeseredés – a végeken

S a haszonlesők :-éltették a Rendszert

S a kegyencek, kiket e „hatalom”- kedvelt

Megosztva, s kijátszva

Barátot barát ellen

Besúgók hadáról

Kell jelentést tennem-

Kik Egymást figyelték- nem tudni

Ki Kit Mikor, Hogyan

Nem lehet elfutni, elbújni

Sem meghalni boldogan

Hisz az egyház is ellenség volt

S-- : minden szervezet

Lenin mondta: Eltörölendő!:-Jó pap a:HOLT!

Amilyen gyorsan csak lehet

S mindegy. Hogyan...!

Dőltek is a tornyok:-Ebben

- s Abban- a honban

S kik szentté akartak válni-

-Azonnal!- Még keményebben!-

:-A kötéllel a nyakon

Próbáljanak meg kiabálni!!

A kisdedek felejtsek el anyjukat:

Bölcsődében a helyük:

Majd a kommunista öntudat

Megmondja; mi lesz belőlük-
Hisz a pszichológusokat halomba lőttük:-
S: Munkás: Tiéd a gyár! !
(De a haszon azé- akinek Jár!):
-Aki kiszipolyozta az életed-
Vörös könyv alá dalolhatsz: még lehet!
Választhatsz: gerinces elnyomott-
-Vagy féreg elnyomó lehetsz
S a Magyar- , ki majdmindent megszokott:
Csókkal mutatta az Orosznak: Szeretlek, Szeretsz!
Háromszor is, szép keleti szokás szerint-
-Hisz Mi is Onnét jöttünk: a történelem megINT:-
Figyelmen kívül hagyva, hogy az őshaza : most is leigázva.
Vogulok, Osztályok néznek: a vörös-ködös gyászba
S nem értik: miért is kell ez nekik?!
- No: a „szocializmust”- igen szeretik
- Hisz azt sem tudják: mi az- Ők sem;
- Elnyomott lesz: ki jólelkű, vagy erőtlens
S ha szembeszáll: földje issza véré:-
- Vagy majd Szibériában hirdeted a békét!
- S a módszer egy évszázad alatt sem változott
Bizonyítják ezt a Csecsen lángoszlopok!
S a véres földön: ördögi táncban
Buján és részegen tobzódtak, kik a láncban
Vélték a rend alapját látni...
Tán Ők elhitték, hogy .: Gonosszá kell válni...
De sokrétűen, ügyesen
A Szót: Haszonnal forgatva :
- A zsebedet üresen
- Sohase hozd haza!!-

S ha nincs kitől elvenned
Csak az „ Osztályellenség”- szót kell emlegetned!
Letiporhatod, elveheted : Bárki! Életét-
Ha Benned nagyon!
A vagyonszerzés vágya ég !-....

Ezért : Emlékezzünk :- kik meghaltak MIATTUK
Nagyapánkat, apánkat, férjünket Mi adtuk
E pribékeknek !Az Égre kiált vérük!
Emlékezzünk a jövőre nézve:--
Mert különben végünk!!

1....DR .Burg Etének

2008. 02. 29....

Egy SZÜLÉSZETET álmodtál meg-
És megharcoltál érte
Tudtad; s más is: remek
A Terv, s nem mondták hogy: mégse

Nem is tudtak azóta jobbat-
Bár az idők, - s a nevek változtak
-Nem minden úgy lett, mint a tervben
De küzdöttek, kik érdekeltek ebben...

A Kórház pecsétje is e házról készült
Sok, a gyógyítás ura, és cselédje
Segített ltt,-- és szült :
Három- négy nemzedék;-azóta
S mindig új a régi nóta;
Minden család örömét :
Mi adtuk kézbe ,-
S a társadalom közönyét
Próbáltuk megtörni : részben;
Bömbölő örömeiket adva a pároknak,
Védelmet, nyugalmat;-
Kik fölött kárognak
A félelem sötét madarai...-
Időszerű tegnapi kérdés
S a mai
És Holnapi is az lesz:
--Ha győzzük erővel
Minden felkelő nappal-
--S minden lemenővel
Mellyel az anyáknak
Reményt adhatunk
E jó, és szép épületben
Nyugodtan alhatunk:
Álmodva szebb Jövőt;
--Boldog generációt-
Megépítve a tizenötödik stációt
Fenn- itt len—A Golgotán
Adj erőt
nekünk Édes, szép hazám

1...

Tünde

2008. Febr.29.

Meghalt Tünde is ;
A kitartó dohányzás
Meghozta hatását:
S hála a sok hamis
Prófétának,...- a józan ész átlát
Minden demagóg beszéden ;

S a tüdőrák elvitte lassan, szépen...

Füstből fújt halálfejek
Bodorogtak az égen-
_A filterig, és leszívva ,mélyen
Mert : íze, s illata:remek
A jó, kátrányos dohánynak...
Pedig életét vette ;hánynak!!
S mégis : -dobozról dobozra-
Gyűlik a méreg: HALÁLT okozva....

S meggyújtotta már a fiam is:-
-Lángocska lobbant
Csikkje végén
Szívem fájdalmas izgalommal dobbant;
Ő : haragudott, hát még én
Ő : rám , hogy nem hagyom
Én :rá; s bolondsága fáj :nagyon...--
Küzdök Érte, ha itt hagy is-
-S harcolok vele;
Hogy egészségben éljen
Talán ez is Tünde üzenete
Ki elszökött csendesen
Szerényen...
A szökőnapon...
Halála fáj nagyon
– nagyon!

1..... 2008. o3. 08.

Édes illatú virágok!
Melyek megszépítitek a férfiak életét
Örömmel, és vágygal gyúl Tirátok
Minden férfi-szív , és érte ég
Egy életem keresztül :
A Nőért, mely ha megrezdül ;
Tönkreteszi a 'Macsó' létet:
Nem találunk nyugalmat, békességet,
Nékületek az Isten napja sem éltet
S elsorvadunk, gyorsan érve véget;
-Vagy önnön köreinkbe zárva
Morgunk a Világra-

Ez a TI napotok:- mint a többi-
Virág illik, édesség, meg kölni
S hagyjátok, hogy szeressünk Titeket
Most, s amíg csak lehet!!

Dr Szluha Gyula

A Türr Istvánnál 2008. 03. 04.

1... 2008.-ban

A Türr Istvánnál
A nagy juharfa alatt
Találom meg sokszor
Elveszett nyugalmamat

Ott, hol a vadkacsák
Békésen fecsernek
A gyors, bohó mókusok
Sok odúra lelnek,
Hol a kis cinkék
Majd' vállamra szállnak
S jut eleség: elég-
Az éhes sirálynak

Jó itt ücsörögni
-Csendben, elmélázva-
Míg a Duna csobog
S elúszik pár bárka ;

Szemben, az erdő
Üde zöldje néz át:-
Csillog a víztükör,
Mint ezer pici gyémánt

A szellő átölel;
Friss, tüdő-tisztító;
Arcom a fény felé fordítom;
Itt szeretek lenni-
- Itt jó !

2....

A Hit őrizői 2008. 03 07.

Hajnalonta;- nagykendőben
Vagy fázósan nagy kabátban
Szívet, Hitet-mentően
Páran : az ember-sokaságban

Összegyűlnek :reggeli misére
Anyák,-nagy,-és dédanyák
S együtt borulnak térdre;
Koptatva a néma fát
-A térdeplőt, s a padot;
Őrizve a tiszta indulatot...

Monoton imájuk felhatol az Égig
-Ha nem is tudják;-lelkükben érzik
Az IMA hatalmát-
-Nem Ők nyújtották Ádámnak az almát-
Ők: az ellensúly –a mérleg-serpenyőben,
Hogy a gonosz ne húzza le
E cudar időben;--
Esdik az Istent
Féltik a Világot ;
: Áldjon meg mindenkit
S létük legyen áldott !!

4... A három IGEN

2008.03. 10.

Már ébred a NÉP
Elnyomói ellen
Fakul a vörös szín
A megtévedt lelkekben
Felnő a Magyar
S nem saját vérét issza
Ha nem fél már oly nagyon...
S lelkiismerete: tiszta
Ha a hamis vezérek
És legyalázók ellen
Összefognánk egyetértve:
-Legalább csak ebben-
S a pribékek és haszonlesők
Nem szipolyoznának
Nagy jövőt jósolnék
Népemnek, s Hazámnak !

1... Tünde halálakor 2008. 03. 11.

Eltűnt az Égről egy csillag
Tudom, van ott még
Száz, meg száz milliárd
Keresem, mint a színvak:
S hiszem: hogy kék az ég
S várok, mind ki várt:
Árván- az anyai ölelésre...:
Várom, hogy szívemben újra a béke
Honoljon
S ne karomba omoljon
Kedvesem
Mert elment a nővére
Csendesen...

Új, sötét pont az égen
Keserű könnycsepp
A fájdalom tengerében...
Az újszülött sem bölcsebb:
Sír, ha fáj neki a Lét
S féli: megszűntét..
Félünk; ha nem lesz Holnap
Vígasztalást ugyan hol kap
A meggyötört lélek?! ;
Mindenki fél,- én is félek
S ha az égre felnézek-
TÜNDE!!--- -Keresnélek :
Hol van a csillagod
Hol vagy most?!!---Igen, szívünkbe zárva
Mi várunk az új találkozásra;
Mi várunk, hogy egyszer még együtt leszünk
Mondja Hitünk, szívünk, s eszünk

1..... Hogyan tudnék 2008.03.14.

Ellopni egy percet

Az Örökkévalóságból:

A percek forgatagából

Melyek húsomba vágnak

Kilépnék: Veled,!-Beh boldog lennék!

Béke, derű, nyugalom,- elillant emlék

Az Élet zajos, bűdös folyosóján;

Melyen azt hazudjuk rohanva:-hogyan jó ám!

-De nem igaz

Bár sovány vigasz

Ha tudjuk ezt ;- tán jobb annak

Ki önmagát áztatva rohan-

S nem támaszkodik a falnak

Kinek csak percnyi nyugta van

Hisz oly sokan tipródnak

Egymást legázolva:-Előre, előre!-

Hogy elsodorják,- ki a falnak dőlve

Figyeli Őket ; ki vál rossznak, -ki jónak

S kiadhat egy búcsú- vigaszt egy haldoklónak

Ki évek óta a sír szélén áll

S merengőn kandikál

Befelé, az Útra, mely a Végtelenbe visz...

Az útra, melyben hisz -

S melyben az elsuhanó lelkek

Repülnek egymást keresve-

Egy Olyan világban

Melynek nincsen már keserve.....

4.....A kordonok leszerelése

2007. Dec.

A zsarnokság kordonjait
Döntsd le, ha mered
Majd nem csálnak meg újra Téged
A hamis ígéretek
Szelíd néped : birkanyájnak
Bárki nézi
Néhány kos a karámot
Elintézi

Szemfényvesztő hamis ebek!
Megszalad a nyáj Tőletek
S lassan, lassan fogy ereje
Le is dőlt tán már az eleje
Pedig: oka nincs a vésznek-
A kutyák sem oly tettekések;
Csak csaholnak;- azt mutatva
A nyáj nélkülük hogy mily bamba
Fontosabbak, mint a Nyáj!!-
Gondterhelten szaladgál
Mindegyik
Nagy hangosan ugatva
Hirdetik:
Nélkülük a nyáj éhen halna !?

-Csak azt tudnám, hogy néhány bárány
Miért tart ennyi rút ebet?!
Csak azért, hogy rendőrkordon mögé bújva
A sorsáról
Feje fölött, Ő nélküle
Döntsenek!!

1..... A mosoly

2008.03.22.

A Gyermekek szemében
Csillogó öröm:
Melyért érdemes élni ;
Mint a nap, mely átsüt
A ködön
S biztató sugarától átölelve
Lehet remélni,
S a Szépre, Jóra vágyra kelve
Tettrekészen énekelve
Fordítani a Világ Kerekén
Tegnap, holnap, ma ezt szeretném!

Tiszta, csillogó gyermek-tekintetek
Jó irányba vigyetek
Szívetek,
Mint a patyolatfehér terített asztal
Teljék meg sok nemes malaszttal
Amint mi adjuk: a Jövőt ne úgy vegyétek
E Világot Emberiebbé tegyétek!

2.....Ima nagypénteken

2008.03.21.

Nagypénteken
Szívem láncra verve
Méla böjtben
Bukom a kerevetre

Hisz minden bűnömmel
Elárultalak
A kakas nem szólt
S nem voltak falak
Bűnre hajló természetemmel
Mégis, sokszor megtagadtalak
Szívem vaskos hegei
Durvává, érzéketlenné tetted
Füleim süketek :
S nem érzem, ha szeretnek...

A világ kapzsisága
Érzem: megfertőz várva-
Vágyom: mit nem lehet;
S nem érzem, ha szeretnek...

S a Csodát: a Megváltást
Amit TE adtál: nekem
Másképpen
Meg nem köszönhetem :
Mint életemmel
Mit Eléd leteszek majd
Ha örök álmra hajt
A Lét
Hisz Te tudod idejét
S módját annak...
Add, hogy hű fiad maradjak !

1.... A kőszívem 2008. 04 04.

Sajnos kővé vált szívem
S hitem
Mefogyatkozott
Mit életem hozott:-
Érthető e szörnyű változás,
Nem is ért engem más-
Csak az, kit sok csalódás ért:
Ki sok csatát vesztett, s sok vért;
Ki valaha küzdött az üdvéért
S ki eljutott oda:
Hogy: Dehogysis, miért??!!

Fájó lelkeket
Kőfalak mögé zártam
S védem, hogy ne bántsák
E kétszínű világban

Vérem cseppjeit óvom
Talmi vámpíroktól
Igazságom
Alig várom
A meggyalázott jogtól.-.-
Elrejttem magam
S félek : sokan rejteznek
Megkeserült szájjal
Hamis Édes Létet rendeznek-
Epét kevernek vízzel.-
Ez mindennapi italuk
S rívó , könnyes panasz
Elgyötört daluk
Fájdalmuk felhat az Égig
S tettük sohase jut el a reményig

1..... Dr Szatmári Péternek 2008.04.10.

Bajok vannak

A jövődő nemzedékkal:

Negálják a nevelést

Pedig még kell :-

Tanítani kell Őket

A fontosra, szépre, jóra

-Hogy boldogabbak legyenek

A Holnapra virradóra

Hisz elcsókolnánk előlük

Az akadályokat

S bármely nehézség

Bántja Őket

Értük élünk, s dolgozunk

Oly sokat

Védjük,

Óvjuk a felnövéket

S próbáljuk tudásunk

Teljét adni át

De a süket fülek

Nem hallják

Sem a suttogó, kedves szót-

-Se a trombitát-

Sem a dicsérőt,se a megrovót

Szakad a nemzedék

- Hisz: szakítják!

Kiknek érdeke

A szétzilált Család, Nép,Állam

Az erkölcstelenség a divat

-A mai Világban

S kik apostolává lesznek

Kétes fellegekbe jutnak

S nyomorult szülők, s nagyszülők

Önnön elveikbe bukznak

S nem értik:

Hogy a Jó, hogyan vált : rosszá

A tisztán nevelt lélek

Miért vált gonosszá??!

A szeretetet miért gyalázták meg

S miért nem értik

A fiatalok az ÉRZÉST-

-S azt: hogy csak Őket féltik

Az előző nemzedékek

Hogyan sikerült beverni az éket

A családokba pár évtized alatt...
Mégsem szabad az akarat?..
Hol van itt a tiszta lélek?
Megrontották! Attól félek!...

1.....

2008,04.13

Amint megháborodék
Dávid-;Absolon halálhíre felett-
Úgy féltem én :
Egy szem fiúgyermekemet

Szemem fénye, életem reménye;-
Nem zárhatom szelencébe,
Nem óvhatom meg teljesen
A Világtól, s magától
Úgy-e Kedvesem?
Legyen Ő, és én bárhol :
Egyek vagyunk; hús a húsból
S fáj, ha nem tudom: Ugyan hol
És hogyan él, s hogyan választ
Jó és rossz között,
Lelke békét áraszt
Vagy a bűn fertője nyelte magába-
Hisz nincs fontosabb nekem, mint :drága
KISFIAM
Ne csalódjunk Benne, add Uram!

Hisz hányszor gyűltünk össze a Te nevedben
S kértük : szerető jobbod neveljen
S adjon Igaz Utat alája;
Csak rendes ember legyen a barátja
Hitét megtartsa, jelleme nemesedjen
Életútja példaadó lehessen
S ne egy csók zárja le
A Getszemáni Kertben....

1.....A költészet napján 2008.-ban 04.11.

Nem kell már a költészet senkinek
Felhasználni, kihasználni: alig tudják
S a költők, egyedül futják
Útjuk, s maguk sem tudják hogy : Minek?!

Egyedül maradtak;
-A Lélek felfrissítése nem áll érdekében
Azoknak, kik a Duna jegén szavaztak
(S ki tudja, ki áll a jégen, vagy a léken)

S akik verset írnak,mint zsíros csatlósok-
Vagy elárvult üstökösként
A fagyott, néma űrben
Hol Társ :nincs sok
Valahogy:- léteznek:
Gyűjtik a Fényt-
-Dőzsölnek, vagy éheznek
Vagy vérükkel aláírt szerződésük köti őket
Vagy megértik a Népet, s a tengődőket
De az emberek szolgálata
FELADATUK !- Vagy mégse?!?

1 Lukács Sándornak 2008. 04. 18.

Látom,
Önnön gyönyörös képeidbe zárva
Fütyülsz a világra
Neked jó, s jó volna, ha még jobb lenne
Elvagy Magaddal, s bezárul az elme
Szép, és érdekes, mi Belőled fakad,
Mégsem tudod most sem, hogy mi a feladat;
Egy költőnek gyönyörködtetni, vagy tanítani kell
S nem érzem, hogy ezt szolgálnád a verseiddel !

4 Apámról s Hazámról 2008.04.20.

Az én apám már meghalt régen
A Jólsten nyugosztalja
Nem érte még meg, hogy népem
Oly ennyire egymást marja...

Békében hunyt el, tiszta szívvel
Útját megjárta, hitét megtartotta
Pártos viszályal, keserű szájjal
Sem hazugokkal
 Sem hóbörgőkkel
 Nem volt gondja

Sok keserűség érte életében
De Ő kitartott az IGAZSÁG mellett
S félreállítva, szegényen
Mindig tette, amit kellett

Tiszta szívvel élt, őszintén
Hiába bántották;
 Becsülete megmaradt
Hite:
Istenben, Hazában, a Jogban
Meg nem szakadt...

Felnéztünk Rá, főleg én
Tán hasonlítok... sokban
Vagy mégsem;—nem tudom
Talán mellettem áll a hosszú úton
S az árnyak között vigyáz rám ;
Az én jó Apám

1..... Ápolók napján
Ti ÁPOLÓK ,
Kik a Világ Jaját halljátok
Kik a bajbajutottakat
Egyedül nem hagyjátok
Kiknek nemcsak a tudása ;
A személye is gyógyít
A Világ szenvedésére
Keresve a gyógyírt:-

2008. 05. 01.

Tartsatok ki;
Jobb lesz sorsotok !
Hisz az igény rengeteg;
S a fájdalom oly sok-
Cseppnyi enyhet
Csepegtetve ajkunkra
Győzzön a humánus!
S megtört mosolyú arcunkra
/Ha szeretünk, s nem utálunk/
Derűs mosolyt terítsetek
Nightingale Ereje legyen Veletek!

Kezetek munkája az Úr áldásával:
Nem pótolható semmi mással!:
Legyetek büszkék erre

Meg arra:

Ti vagytok az őszonok

Átölelő karja

Ki : szeret, nyugtat, gyógyít, és véd
Testbe és lélekbe örömet ad, s békét!

Dr Szluha Gyula

1.....Dr Vácity Marikának 2008. Máj. 19.

Jó fogaimmal
Órlöm az ételt;
Élvezem az ízét
S áldom kezed munkáját:
Mely reményt kelt;
-A precízét-

Hogy jóízű lesz a Holnapom
S fogamon
A jó falat
El nem akad
S hosszas nyámnyogás után
Ki nem köpöm—
Vagy gyorsan leküldve
Nyelőcsövemön
Kárt téve feszít, mintha ott lenne
Éreztetve magát:-pedig nincs benne-

Megrágom apróra, s a finom ízek
Lágy harmóniában simogatják az ínyet
S nem küszködés a rágás;-
Príma fogakkal inkább: élvezet
Egy jó fogorvos áldás! :
Köszönöm most Neked
Munkád gyümölcseit:- számban
Mily fontos vagy a mai világban!

Egy pillanat

2008. 07. 23.

Boltja volt-

Kékeszöld szeme : vakított

Vonzott bár-, nem hívott;

Inkább élő voltam, mint holt

Bár lehet – az utóbbi Számára

Nem gondolhattam vágyomra

S talán: vágyára;

Inkább gondoltam páromra...

De valamit felébresztett bennem.-

Hirtelen nem tudtam hova lennem

Bizsergés futott át

 Kacér pezsdüléssel

Nem gondoltam , hogy valaki

 Valaha a szívemig ér fel...

Nem gondoltam,

 hogy lobbanthat még tekintet

Hogy csalóka

 Csillag- porral hinthet

Még be Ámor:- Onnan:--fentről

S megremegek még

 szép azúrkék szemektől...

A perc elszaladt, az Idő elfedte

Röpke emlék;

 -lehet-e valaha feledve?

1.....

Verseim

2008.08.26.

Ha lelkem hullámai tajtékot vetnek

Ím: ezek a versek

S mint kovással szeretném

Megkeleszteni a lelkek liszt-halmazát;

A napok forrósága :a kemencém

S remélem, hogy szeretetem adja át

-Minden sorom-

Nemcsak most;-majdan :egykoron

Szívesen olvassák

Kiknek kell egy perc

A Lélek-növeléshez

A Hithez, Reményhez,Szeretethez,

Az Úr-követéshez

S mint hús patakban:

Megmártóznak a szavakban

Lemosva a nap porát, felüdülve

Teszik mit kell, szép dalocskát fütyülve

Mily jó visszanezve
Az Élet delére
Elégedetten, mosolyogva
Mint ki tudja: sokat költött; Sokra:
Időt, fáradságot, szeretetet---;
Visszahozva; minél fontosabb nem lehet:
A Betegeknél:--az Egészségüket
Megerősítve reménységüket,
Fájdalmukat édes szóval csitítva
A mély ráncokat puha kézzel simítva

Legszentebb hivatás- a papoké után-
Az Életet, az egészséget szolgálni ;
A Betegeknél az Örök Emberit megtalálni
S védeni Őket;-ügyesen, avagy sután
Tán magától is- érette-
Akkor is tán, ha ő meg sem is értette
S ha bajba jut, tudásunk szolgáljon Neki
Ő a Kínban jött vigaszért:
A Gyógyítót szereti-,

Jó is így szeretve lenni, - s jó lenne sokáig
Sokan megismernek, bár lehet hogy unokáik
Nem tudják: kinek köszön anya vagy nagypapa-
Forog a Világ, új segítők lépnek a porondra
S mondanak köszönetet a példás elődöknek;
A Jólsten adjon Erőt, és Örömet Többet!

Dr.Szluha Gyula

4....Október 06.

2008 10.06.

Hol vagytok Ti: Hősök?!
Mint kik tizenhárman
-Vitéz, lánglelkű elődök-
Kik: halni tudtak: bátran

A Hazáért, a Jövőért, a Szabadságért
A Hon eltiport tudatáért
Mertek remélni, meg nem hasonlottak
Az Élőkért haltak, s a halottakért hoztak
Büszke, erős áldozatot...

Hol vagytok TI, és hagytatok-e nyomot
E késői nemzedékben
Mely százhatvan év után megosztott kenyéren
Tengődik,--s kiktők védtétek:- uralja
Csak most úgy hívják:
A nemzetközi pénz uralma !

1....

Allergia

2008 10 18.

Bosszantva viszket
S Viszket, mert Bosszankodunk
Az orrunk jelez;
Mikor nem tudjuk:hol vagyunk...;
Lelkünk kérdőjeleit
Nyálkahártyáink gyújtják
S a segítő jobbot az Emberek
Egymásnak nem nyújtják...:

Letiporva egymást, s lélekben meggyötörve
Nőnek fel a nemzedékek, s fájnak így örökre
-Örömet alig adunk át:
-Csak mindig szenvedést
Bánatot:-tengernyi-
Percnyi vígságot, ami meg oly kevés!

Még egy-két év, s elmegy ez az élet
Még egy-két el nem csókolt csók
S a szívünkben már nem éled
Újra szerelem: bogáncsok
S gyomok magzanak fel
Teleszórva lelkünk allergén szeméttel....

Lassan ölő pollenekkel, könnyfakasztó maggal
Virulás helyett fulladás: sok asztmás panasszal;
S fuldoklunk saját keserveinkben...
Vájkálva jó mélyen saját sebeinkben
Sértődött egónk gyilkos tudatával
Elrontott jövővel, dühös, mérges Má-val

4.....

Október 23.

2008 okt. 23.

Emlékezzünk '56-ra
A barikádokra, a harcokra;
De arra is; ki, melyik oldalon állt !
Ki;- melyik oldalról osztotta a halált-
Majd később ki kit adott fel;
-Jelentést ír(t), és figyel(t) ?
Kinek a becsületéből és mennyire telt
Ki Hova lépett be:töltődő zsebekkel
Megalkuvó lélekkel
Pufogtatott, semmitmondó
Hangzatos elvekkel
S feledte, hogy a kimondott szó:
Kötelez
S hányak nyakán volt kötél
Míg jelmez
Másokon... S győztes ki él
S lavírozva az Ünnepre tántorog...
Mert nem akarta hallani
Hogy milyen a torok
Mikor a kötél alatt megszorul...
Persze... sok van, ami
A tudat titkos bugyrába nyomul
S nem kerül elő tán soha....
Nos ünnepeljünk öntudattal
-Vagy fulladjon: kinek kell:-mocsokba!

1.....A PUSZTADOKTOR Magazinnak 2008 12. 05.

Mentsd az Erdőt,
Mentsd a Vadat
Gyűjtsd az Erőt
Jó feladat !

Védd, amíg van
A természetet
Holtodiglan
El ne feledd!

Míg betondzsungel, savas eső
El nem nyeli : Feléled Ó!
Ha segítik a Bátrak...
Védd természet-anyádat!

Amíg mások tékozzolják
Büszke erő gátat tép át:
A nemtörődömség, s a Halál gátjait
Védd a fáid ágait!

Nem gép kell, mi csicsereg
Hisz itt van még a madár-sereg
Óvd, gondozd, gyógyítsd őket
A Nélküled menten eltűnőket...

Ne hagyd, hogy passzióból
Lőjék a vadat
Nem étekhözó
Csak mint szórakoztató feladat
Mert: „ Ki nem fogyunk a Jóból !”
De vétekhözó
Ki pusztít, s helyébe nem ad...

Mily dicső, kik küzdenek az árral
A LÉT nyomorával a Jövő-sivárral
S tán : Rajtuk fordul a Föld sarka...
Legyetek büszkék e feladatra !

Dr Szluha Gyula Antal

1.....Ünnepre készülve 2008 dec. 16

TV kapcsolót
CSAK akkor végy kezébe
Ha házastársad már nem epedve
Néz Rád, vagy a rolót
Már régen leengedte...

Pároddal összebújva, szépen
Sok, meleg ölelésben:
Ha összeforrt lelketek
TV.-t nézni csak azután lehet
(Ha van még kedvetek)

Ne zavarja a családi harmóniát
A GÉP, mely oly sokszor ver át
Ne hagyj, hogy feledjed a BESZÉDET
Míg a sok bamba képet nézed
S ne feledd a közelséget...!

Ne hagyj, hogy széttépjen
Hogy megrájon, ;megemésszen
S kiragadja a szívedet--.-
Oda, hol senki sem érti meg...
Kapcsold le a gépeket!

S szeretteidet kézen fogva
Menj sétálni a levegőre:-hogya
Nekik, s magadnak jót akarsz
S a szavak előtt ha el nem szaladsz:
Újra megtalálod Őket:
A TÉGED SZERETŐKET !

1.....Dr Tóth Kálmánnak 2009 01. 13.

Légy erős!
Én kívánom Neked
Én, aki ajándékba kapom az éveket
Már régóta...
Magamat féltve, óva;
Hogy minél többet kaphassak, s adjak
A Hitben, s újult erőben megmaradjak...

Te is akarj, bízz, hogy erőd kitartson
Itt, ezen a Békés Parton
Habár széles a folyó, s hideg a vize
A jó úszókat megtartja türelme, s HITE!

Dr Szluha Gyula

1..... A havasi lilék 2009.01.10.

Mint a lappföldről érkező lilék
Ahogy a Hortobágyon színt váltanak
-Így átmeneti szépségük a miénk
Majd Afrikába tovább szállanak:-

Átmeneti a Mi létünk itt, e földön
Felnövünk, nemzünk, s erőnkön
Kifog az elmúlás...
Isten tudja, senki más:
Mi dolgunk itt ez átmenetben...:
Szeretni mindent, s mindenkit!
Én hiszek ebben!

2007 augusztusi Pusztadoktor mag.
Lile cikk alapján a Pusztadoktor magazinnak
Dr Szluha Gyula

1..... Télen a Türr Istvánnál

2009.01.09.

Mint jégtömbök a Dunán:
Zajlik az életünk
Sodródunk az árral;
Pedig van mit féltünk...
Imbolygunk, billegünk sután
-Némán alányomva-
Néha kiemelkedve
Egymást oly sokat karcolva ;
Föle türemkedve
De haladunk az árral
Mi jeges szívünket vészterhessé teszi
Szétmart, törött lelkünk
A jeges ár vezeti
LE, s mindig lejjebb...
Hol tán még
Az emberség is elhagy:
Hol szikra meleg sincs
S minden jó érzés elhagy...

Add Uram, Istenem
Öröms napod
S jégtörő hajóként
Szembeszálló
Szilárd akaratod!

Valahová mendenez e test
A lelkem, mint bús zászló :lengedez
Mert nem mindig kedves szelek fújják;
Szívemet is új nyílvesszők fúrják,: mert rest
E porhüvely a Jóra, s az írás mögött:
-„Ne paráználkodj”- talál számtalan buktatóra
S ha a szívbe kétség költözött
Az égből alázuhanó intelmek is keveset érnek
Ha a szemek vétkes vágyban égnek...
S bárhová mendenez meggyónni vétkeit a bűnös
Az Írás mögött megbújt bölcsesség hűvös
Tana vérmérsékletre int:-
Míg az összes bölcs csak legyint :
-Ifjak heve már!...-Hisz az égből alázuhanó évek
Van, hol már a Szerelmet, s a Vágyat is rég elégettétek!

Örülj hát a Napnak,s a Percnek
Gondolataid bárhová mendeneznek
Állapodj meg ott, mi szép
S a pajzán gondolatok
Lelkesítsenek,--de csak kicsinykét!

2.....

Nekrológ

2009.01. 20.

Hazament a papunk
Csendesen, békével
Árvák, némák vagyunk
S Isten hív népével
Más foglalkozik már ...
Neked kinyílt a Határ
S a Világ összes szépségét
Egyszerre befoghatod...
Új sugárkoszorúval kék az ég
Hisz megtért Uram, Hozzád; szerető jó papod!

Dr Szluha

1.....A Sugovica jege

2009. 01. 19.

Mint az élő vízhez a Dunában
A Sugovica jégdarabos ága-
Viszonyulok a Szeretethez, a Hithez
S munkámban
Tán tükröződik
Jézus arc-formája

Nem bírok megfelelni Néki
Mint repedt tükör:
Nem áll össze mégse
Habár napjában százszor is tán kéri:-
Nem erőszakos
Az Ember küldetése!

Nem nagy hanggal, s haraggal
Térített Jézus, avagy János
Szilárd hittel, alázatos szavakkal
Az értelem fölött
Mely mindig csak hiányos...
Békével, :mely a szívbe költözött

Add meg uram
Szívem békességét
Lelkém csendességét
Utamnak, ha már elkezdtem
Hadd érjem jó végét;
Jó hirdetőd legyek:
Megtörjem a jeget
S élő vízzel itathassam:
Akit tudok, s lehet !

2..... Péter

2008 aug. 13.

Mikor megtagadta az Urat
Harmadszor is Péter-
Krisztus ránézett, s az Utat
Hogy hogyan látta, melyen keresztül
Népe majd az üdvösségre lendül
Hisz a hazugság : akkor hangzott még el ...

Hogyan tudott szeretettel
Tanítványára nézni
Ki akkor szaladt, vagy ment el...
S önmagában felidézni
Az elmúlt évek lendületét-
Melyet egy kakas hangja tépett szét?

1.....Dekadenciában

2008. Dec.

Szétömlött a bánatom
A hátamon
Lefolyt, nadrágom átáztatta-
Mint vér a szűzlányt, sajnálom
-Ha már túl van rajta-

Ólmos, ködös idő
Gyúlt köröttem a napsütötte réten
Éreztem: meghalni kedvem jó
-Hisz már arra várok régen-

Gyilkos dühök fullánkolják
Sokszor fojtott lelkem
Kerget a halál, s én Őt-
-Mindíg is kergettem-

Megsavanyodott a lelkem
Mint ecet kereng ereimben-
Nem tudom, mi romlott el bennem:
Nem vonz fel semmi
S nem jó nekem itt lenni
Jobb lenne : nem lenni !

4..... Fletó születésnapján

Megboldogult születésnapot: Ferenc !
Mint a villám!-érkeztél közénk a földre
Nagy csindadrattával, vakító fénnel;
-Sokan el is veszítették látásukat-
De nem csak azokkal bántál el fölényel:
Isten ujjaként sújtottál le ránk:

-

S emlegetünk örökre:
Emleget lepocskondiázott Hazánk--;
Annyi érzés gyúl szívünkben
Ha RÁD gondolunk
Hisz féltjük családjainkat
S féltjük a Honunk....!

4.....Ahogy látom

2008. december

Magyar hazánk
Régen gyarmat
Hisz rabolnak
Kik akarnak:

A vérszívók nem a férgek
A Magyar véren sokan élnek
Megkapjuk, mit „szeretnénk”:
Mevesszük az EU szemetjét

A gazdagabb népeket
Bér-rabszolgákkal
Látjuk el, fillérekért bégetnek
S vékony bundában reszketnek a nyájjal

Mindenki lop, csal, hazudik
S az, aki dolgozik
Családjától lopja el önmagát;
Mefeszülhet: nincsen gát;
Éjjel-nappal robotolhat;
Hisz sohasem tudhatja,
Hogy mit is hoz a holnap...

Anyák suhannak el
Gyermekeik mellett
Kik megkapnak sok mindent
Pedig nekik csak : Anya kellett...
Meg –békés család :-kellett volna...
S belenő egy generáció
Egy hitmentes templomba
Egy lezüllött MÁ-ból egy dekadens Jövőbe...
Édes Hazám
A néped beh dőre !!

3.....Valentin napon 2009.

Valentin napon
Ha a páromra nézek;
Csókjaiban mézet érzek
S felidézem mindazt a sok szépet
Mely betöltötte az Időt, s a messzeséget...

Kezét kezembe temetve
Fejét vállamra hajtja;
Az angyalok néznek rám nevetve
S Cupidó a nyílveszőt
Tegezében tartja

Békés öröm jár át
Karja között engem
Szerelmes éveket lát
Szívem: reményekkel telten

1.....Hisztérikák, és Elkényeztetettek

2009 01.30.

TI Hisztérikák, és Elkényeztetettek
Tudom, engem nemigen szerettek;
Kiknek eddig mindent megadtak
S nagy gondokkal szemben sohasem maradtak
Hisz önnön lelkiertőkről nem is tudtok
S bármi probléma van: mutogattok, avagy futtok
A lemondást, kitartást hírből sem ismeritek
A megpróbáltatásokat csak a TV-ből ismeritek
Álságos-bohókás-valóság-showk-ból
Bármi Csekély is van, elegetek van a Sok- ból
Úgy érzitek: minden ellenetek van
S: lehetetlen bármit is tennetek
Nem is tesztek—mert: „ elegetek van”!
Haragszom Rátok, de azért szeretlek-
Csak változzatok meg végre
Gyűjtsetek erőt az .EMBERSÉGRE !!

Emmausz kurzus 2009 01.31

Hadd legyek lámpásod Uram
Jer.:119,Zsolt.:20/9

E ködös, esős időben

Jön a sötét éjszaka ugyan

Hadd adjak a fényedből-bőven

Azoknak, kik körülöttem élnek

Hadd borítsa be Őket a fényed

Gyermekeid lehessünk

Végre, mindahányan

Hogy a szeretet áradjon

Az egész Világban

Tikkadt ajkainkat forráshoz vezethesd
Iz.:55,10-11

Keserű életünkbe mézedet csepegtesd
Zsolt 119,109

Pörölyként zúzd szét a Gonosznak fejét
Jer.:23,29

A Hit lángoló kardja jelölje ki helyét
Ef.:6, 17B Zsid: 4,12

Add, hogy szívünkbe vetett
Lk.:8,11

Magod termését megérjük

Táplálj, hogy erős legyen
Mt.:4,4

Benned a mi lényünk

Vigasztaló szavad

Hitünket növelje

Elménket tisztítsd ki

Hogy örvendhess benne

2.....Emmausz kurzus 2009. 01. 31.

Hadd legyek lámpásod Uram

E ködös, esős időben

Jön a sötét éjszaka ugyan;

Hadd adjak a fényedből:-bőven

Azoknak, kik körülöttem élnek

Hadd borítsa be őket a fényed

Tikkadt ajkainkat forráshoz vezethesd
Keserű életünkbe mézedet csepegtesd
Pörölyként zúzd szét a Gonosznak fejét
A Hit lángoló kardja jelölje ki helyét

Add, hogy a szívünkbe vetett
Magod termését megérjük
Táplálj, hogy erős legyen
Benned a mi lényünk
Vigasztaló szavad
Hitünket növelje
Elménket tisztítsd ki.
Hogy örvendhess benne

Gyermekeid lehessünk
Végre, mindahányan
Hogy a szeretet áradjon
Az egész Világban

2.....Ima

2009.02.01.

Köszönöm Uram:

Hogy nekem adtad a Mennyország Kulcsait:

Mert IGÉD kezemben: s a futam

Mennyivel könnyebb: ha szavad megsegít...

E Földi Templomban

A próféták után

Jövünk Mi nyomban

S ügyesen- sután

Próbáljuk igéid megélni:

Mézet csepegtetünk a szájakba;

S nem keserűt...

Tisztaságot a vágyakba

S a lélekbe: régi-új derűt

Segítünk Neked

És segíts Te :nekünk

Mi ott lennénk Veled

S akkor ki ellenünk?!

Add, hogy Feléd tekintve

S egymás kezét fogva

Vigyük igéid:-terítve;

Lángodat a szívekbe lopva!

2.....Bot, táplálék, kő 2009 02.01.

Botladozom az életben
S botom: IGÉD!-Uram
Még gyöngé vagyok az éneben
-Táplálékom ugyan-
Mert erőt meríték belőle
S a Világ akármily csalfa, dőre;
Mutatod a helyes utat
Hisz mindenki keres, kutat-
Ha Rádtalál, s befogad
A szivárvány alatt
Szeretni tud, s szereti fiad!

1.....Csabának

2009. 02 10.

Ne a múltadat sirasd!
Építsd a Jövődet;
Tedd boldogabbá Nődet
Hogy ez évi naptáradba azt írhasd:
Megpróbáltattam, s helytálltam
Túrtem, s helytálltam: bátran
Így emelt fővel várom az eljövendő napokat
Hisz boldogságot várok még-sokat:

Akarok adni, még mi tőlem telik-
Jó irányfényt, mert azt igen szeretik
A közel- s messziről jött vándorok
Erőt;-annak is, aki csak vánszorog
Hitet, kinek nem is volt, avagy elfogyott
Ajándékom a Lét, melyet boldogabbá teszek:
Azáltal hogy szeretnek, s én is csak szeretek!

Gyula

1..... Születésnapomon 2009. 02. 13-

Most születtem;
Vagy negyvennyolc éve
Szülészorvost,bábát, Anyát nem kímélve
Egy kora hajnalon
A 13. Napon
Engedélyt kaptam Felülről;s jöhettem

Anyám sikított
Az orvos álma elszakadt
A bába segített
S Anya egyedül maradt
Ott;
Apám ájultan a folyosón
Vizet!
S én sírtam; mindezek oka: én
S azóta sem tudom:
Mi dolgom e földtekén...